Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὔξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Κατὰ τὴν νεωστὶ διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΩΣ ΗΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΕΝ

ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας
ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1843

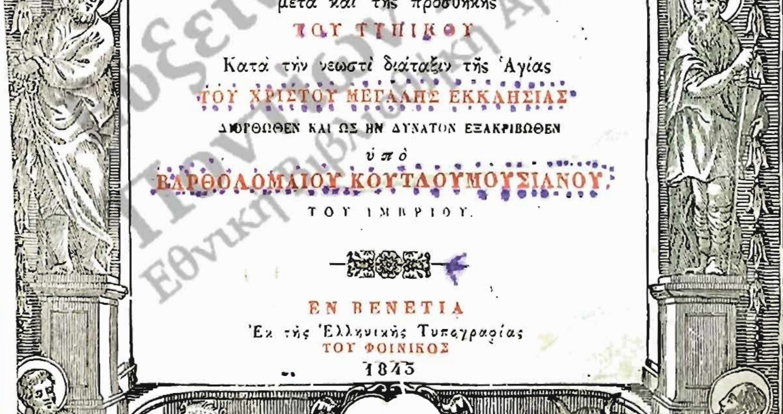

Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν· ὅτι . . .

Ψαλ. π΄. 3.

Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

Β΄. Κορινθ. ε΄. 17

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Μ Η Ν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

Εὔξεινος Λέσχη Ποντίων Αλεξανδρούπολης Βιβλιοθήκη

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄. Σοφίας ἐραστής. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ὁ τῶν χαρισμάτων θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ τοῦ Ἁγίου, τό, Ἄξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Γόνυ κλίνον. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται· καὶ μετ᾽ αὐτήν, ἡ Θ΄. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγε τό, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα Ἑορτή, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἔστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. **Δίς.**

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ᾽

ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητὴς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακὶ, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱληθεὶς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας· ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ Πάτερ ἐποίμανας· τότε διαδήματι σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασίλειε, βασιλευόντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συνοούμενος, αἰδίως Υἱὸς καὶ συνάναρχος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασίλειε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ Θείῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ οὐρανίαις συνὼν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασίλειε· ὢν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐντρυφῶντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ Θείου μελέτῃ Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσίᾳ, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν, αὐτῷ· Κεφ. ιζ΄. 1.
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράνην ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων, τονιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸ ἐκ τῶν ἑξῆς Προεορτίων οὔτε Τριώδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἴνων, ἢ τῶν Ἀποστίχων αὐτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ Λιτὴν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου εἰς οὐδεμίαν Ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνὸς, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἄδηλον δὲ, ποίας ἐποχῆς ἐστι τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σεσημειωμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγράφη· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων, εἰκάζεται ὅτι ἐστὶν ἔργον τοῦ Π΄. αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον τι ἀρχαιότερον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

η. 22 Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ. ι. 31 Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι. καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (*).

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασίλειε Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, τῆς ὀσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βυζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλειε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ

(*) Καὶ ἀλλαχοῦ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἠρανισμένον ἐστὶν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἰδαφίων, τῶν τε Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτοῦ.

ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, Θυμὸν Ἐπάρχου κατῄσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς, τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Βυζαντος.

Ὢ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων, τὰς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς θείους λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον. **Ὁ αὐτός.**

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς, Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· Μωϋσέως τὸ πρᾶον· Ἠλιοὺ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν· Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει Σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, Ἱεροφάντα Βασίλειε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε Βασίλειε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητὴς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέπων δρακὶ, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱληθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον Ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγε συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφὲ, παρεστὼς τῇ Τριάδι, ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου,

χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὅμοιον.

Ὁ πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὄντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, Ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, εὐθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἱρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ποίημα Στεφάνου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

« Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
« τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
« τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
« δεδόξασται.

Ἡ ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἁγιάζεται, ἑκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης τύπος Βασίλειε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀῤῥήτων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας, ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἑτέρα.

Στίβει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκε.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἑκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγονὼς ἁπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Βασίλειε, σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφραστον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἁγνή, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ἑτέρα.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Θορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίαν,
Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κῆρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεοφάντορ Βασίλειε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· ὃν ἱκέτευε, ὡς παῤῥησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ

Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἑκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἡ ὀγδοὰς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὥσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Ἀταπείνωτος ὤφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ, χαράκωμα καὶ τεῖχος, ὀχυρὸν Βασίλειε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὤφθης πάτερ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

» Ἀκήκοα Κύριε φωνῆς σου, ἣν εἶπας, Φω-
» νὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας
» πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος
» Υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύμα-
» τος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία
» καὶ Δύναμις.

Ἑτέρα.

» Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
» Ῥήγνυσιν γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὦ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερμηνεύτως προελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώσας, ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἄγει διπλῆν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑορτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμάκαρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστός· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασίλειε.

Ὁ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ Νόμου Ἰωσὴφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκός, αὐτὸς ἑστιάτωρ, ἐδείχθης Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾶ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἑρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμάκαρ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ, Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή. Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατά-
» κριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ Πρωτοπλάστου·
» καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πε-
» σόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν
» ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν
» εἰρήνην χαρίζεται.

Ἑτέρα.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
» ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν
» ζωήν μου.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος· ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δειχ-

θεὶς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομή τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἔθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε θεϊκῆς εὐφροσύνης.

Ἔθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε· οὗ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ἤθροισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλειε φιλοπόνῳ, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Ἔσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Κατάβασία.

» Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς,
» ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χρι-
» στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἕτερα.

» Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» Ἠχῷ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
» Ναὶ, φησὶν, οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·
Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μέν τοι καὶ πανηγυρίζομεν αὐτὴν, Ἑορτὴν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὥσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε, καὶ τὸ ἄληπτον εἴληφεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγεννῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν, καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου δικαιώσαντα φυλακήν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διῆγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ·
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰαννουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ᾗ προσετέθη ὁ Βασιλεὺς, πυρὸς δίκην λυμαινομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς Πατρὸς ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἔνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἔπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίῤῥιν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακὼς, φροντιστικῷ ἐοικὼς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειὰς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἠρέμα ἐν χρῷ κουρίας, τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, μεταιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος. καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίᾳ, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὢ σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρὶς, ἡ ὥσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις, γήρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότητος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασίλειε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντὸς Βασίλειε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παῤῥησίᾳ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην Ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

« Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
« λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
« ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Θείου Ἀγγέλου συγ-
« κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐ-
« χαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
« Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἑτέρα.

« Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
« Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα.
« Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
« Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
« Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, συστησάμενον τὰ πάν-
« τα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς
« τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
« Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτήρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασίλειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ταῖς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

« Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔ-
« δειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι
« ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι
« ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμε-
« νον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑ-
« περυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτέρα.

« Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
« Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
« Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
« Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
« Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Ἕτερα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐ-
« ξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-
« μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὀνομαστήρια ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον, Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας σοφέ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθείς, καταπέπτωκε Τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασίλειε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας, τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας. (*)

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προ-
» στάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἑτέρα.

» Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμά-
» των!
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἱρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας· Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίως, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγιοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μεταθέντες δηλαδὴ τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λάτρις· ἀντὶ τοῦ, τῆς Θεοτόκου λάτρις γάρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἔν τε τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐφεξῆς Ἐξαποστειλαρίου τοῦ Ἁγίου.

συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου. καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὖσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεοῤῥήμονα, καὶ Θεῖον Διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα. τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.
Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾨδὴ γ' καὶ ς'.
Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ ἑξῆς Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. γ'. Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. δ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς....
Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς....
Στίχ. γ'. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς....
Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς....
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην
Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...
Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι....

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Ὁ τῶν ὅλων Κύριος. Κοινωνικόν, **Αἰνεῖτε**. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δὲ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

ΤΗ͂Ι Β'. ΤΟΥ͂ ΑΥΤΟΥ͂ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ᾄσματα, εὐσεβῶς προηχήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται· ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ Δαυῒδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη Ποταμέ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῆ καὶ Θάλασσα, οἱ Βουνοὶ καὶ τὰ Ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάῤῥουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτί, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν· καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἱρέσεων· τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σίλβεστρε, στῦλος ὤφθης πυρός, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἑκάστοτε· τὴν εὔκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες· Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη· Ἐκείνη Ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Κολυμβήθρα. Τότε Ἀστὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθείς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον· καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ Βαπτιστά, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο, ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Ἦχος γ'.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρός, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα καὶ νῦν· ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι᾽ ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ. Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ· Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτὴρ καὶ ἀπεστράφησαν· κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ, δι᾽ Ἐλισσαίου μηλωτήν· πῶς μὴ δύῃ εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃς με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστά, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἁγιάσαι κἀμέ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη Ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτούς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῴδιον· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι᾽ αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστός, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γάρ, πλουτήσων ἥκει Χριστός, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς μου σκεύη ἐκλεκτά, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς ὁ Λόγος φησί, τοῖς ῥᾳθυμίας ὄκνῳ διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἥκω δωρούμενος.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, φυσικῆς ἐστι πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γάρ, γνώμῃ εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν· σύ με μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον.

Ἕτερον Διῴδιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν, τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχὰς ἐν ῥείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ᾽ ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, βοῶμεν τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δεσπότῃ πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεόν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ᾽ ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, Βαπτίσματος τοῦ θείου, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ ὁ Κτίστης, κά-

θαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ῥείθροις βαπτιζόμενος, πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ἑκουσίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν, νῦν ταπεινωθῶμεν, πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἄλλος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀποῤῥίψαντες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ῥείθροις θείοις, ἐποφθῶμεν Δεσπότῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου Σωτὴρ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρή-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φορέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν· προέρχῃ σεαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μηνύων, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Δόξα, καὶ νῦν. ὅμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις. καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἠσαΐου φωνὴ, βοῶντος Ἑτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδὸν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Κατ' Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
» την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἰσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς· Ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς, τὴν ἀπολύτρωσιν ἀεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Γῆ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὕμνει κραυγάζουσα· Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Υἱοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφὲ, θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγονὼς περιφανῶς. τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμω τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρί, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐπέφανε Χριστός, βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίξασαι, βαπτισθῆναι ἡ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διὸ σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεσι, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας παμμάκαρ.

Ἐν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἁγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθείς, τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας· καὶ τρυφῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀόρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦς, ἔρχῃ καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃς με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ἱστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων, τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλῃ σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱεράρχης θεόληπτος, χρίων Ἱερέας θείῳ ἐν Πνεύματι, ἐνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε, καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπελαύνων πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλβιε, ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονας.

Τῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας, ποίμνην ἐποίμανας, εὐσεβείας βρύων ὕδατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Ἐξεχύθη σου χείλεσι, χάρις θείου πνεύματος· διὰ τοῦτό σε, ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας, καὶ κατεύθυνον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ὁ ἱερὸς Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησί, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ Βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησὶ καὶ φρικτά, ὁ Ἰωάννης καθορῶ σήμερον! Νῦν ἡ πηγή, τῆς ἀθανασίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον, αἰτήσασθαι βάπτισμα.

Ἄλλος.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θείαν Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας, διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Ἡ καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότου· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυμάτων χάριν, πεπλουτηκὼς νόσους ἰᾶσαι, καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δεινῆς αἱρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δραστηρίοις φαρμάκοις σῶν λόγων σου, Θεοφόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θείᾳ, τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου πανάμωμε. Χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ὄμβρησον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ τοῦ Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προέρχῃ, νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράβασιν πλῦναι.

Ῥεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως, ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾷ αἰωνίᾳ, συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρόν, λυμαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλούς, τοῦ Σταυροῦ τὴν σφραγῖδα ἐνθέμενος.

Ῥημάτων σου, μελιῤῥύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ, καὶ διδαχῶν, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἱεράρχα παμμάκαρ, καὶ Παναγίου ἑκάστοτε Πνεύματος, τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε, τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὡραΐζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστὴρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ αὐτῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνείει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἠοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριςὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνεῖλεν ἐπῳδῇ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Θεάγενες, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὦ κἂν βυθισθῇς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπτος, καὶ Θεοδότη, ἡ Μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι νόες.

Νόσῳ παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Μάρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουσε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς Πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν, κατενώπιον αὐτοῦ, μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνςαντινουπόλει, αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθείς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθείς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο. Τούτου τὸ

ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίαις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἷον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅσῃ χαρᾷ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

« Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱερὰν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασιν, εἵλου ἀγαθότητος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὰ εὐσπλαγχνίαν, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστέ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἐπὴν ἐπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ὑφῆψας Χριστέ, ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας, τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὥσπερ φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνθησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν εἷλες τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, πανοαοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθαύμαστε Κόρη, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστὰς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν; ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας.

Ψῦξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν, πηγάσαι καὶ ἄφεσιν Δέσποτα, ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ὡρῶν καὶ χρόνων Ποιητά, ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρός, ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ἄλλος. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἔμελπες ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀληθείας Πάτερ, ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγερεύθης ψευδωνύμου πλάνης, ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὤφθης, ἱεροῦ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν Θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὅλος ὡραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασί σου θείοις, γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε, τὴν ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.»

Ἰδών σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεὶς συνεστάλη, μηδόλως χειραπτῆσαί σε τολμῶν, τὸν ἁπτόμενον πάντων, ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεί, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἥλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῷ σου Βαπτισμῷ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν, τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς, ψυχή μου, ἀλλὰ βόησον Θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἡμάρτηκά σοι, σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστός, ἄφεσιν πᾶσι δωρούμενος· ἁγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοί, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἱέρευσας προθύμως, σεαυτὸν παμμάκαρ, τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ὡς θεῖος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἱρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα δόγματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλβεστρε.

Ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

« Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ λύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ὅμοιον.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχίς μέχρι τῶν τῆς Ε'. τοῦ παρόντος μηνός.

Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Στόμασιν ἁγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, τῷ Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ᾄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνου, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄνθος ἐκ Δαυΐδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστός, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι· Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὔα· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τρέμει τῇ χειρί, δειλιῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφήν σου, ὑποκλῖναι εὐδόκησας, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθροῦ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἅπασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότου· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ τοῦ Δεσπότου, ὁ Ἰωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρί, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἤκουσεν Εὔα, Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἱκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἱκεσίαις οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω Προφῆτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήστραψας, τὴν

τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτῳ σου βίῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας· καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας. τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κρυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλύν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὥσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστής, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεποιθὼς κατείληφας, τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, πανοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ στὰς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναΐδιον.

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας. μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος. Ὢ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστόν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις Ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοάς, θαῦμα μέγα. ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπιφανεὶς ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῴδιον· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γάρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτιζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν. τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δέ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἕτερον Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου χειρί, βαπτισθῆναι θελή-
» σαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, μεθ' ἑτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Γ ω σ ή φ, διπλασιασθέντος τοῦ τελευταίου γράμματος Φ.

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοί, ἐρχομένῳ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τοῦ νυμφίου, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκβοῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτὲ ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ᾽ ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀψόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργοῦνται ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πάσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατανύξει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Στήλην κακίας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριςὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῇ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γάρ ἡμῖν ἐστιν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε ἴωμεν, πιστοί· ἐν᾽ ὀψόμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ Προδρόμου, Βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι᾽ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδείς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ᾽ ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελῳδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθε ἀξίους βοῶντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς λυτρωτὴν Χριστόν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτήρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς Ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴ ἀνέσχεν αὐγή· τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου, καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Ἐκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν καὶ τρόμῳ τὸ μέγα. Μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τούτου ἀποῤῥήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἱρμόν.

« Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλῃ τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθείς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθεσι ῥεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ εὐεργέτα, ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς 5΄. τοῦ Προφήτου εἰς δ΄. Καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄.

Ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ἀβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχῃ βαπτισθῆναι, ποταμίοις ῥεύμασι, πλύνων με ῥύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιήσασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυῒδ Θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί;

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μαλαχίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτήν, σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Ἀγγελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι, καὶ κάλλει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγήν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως, ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρόπων εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, παμμάκαρ σεμνυνόμενος, Προφήτης ἀληθείας εὐσεβής, κραυγάζων ἐναπέφηνας· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσα-

σα. καὶ μόνη τὸν Θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μελικδέσιν ᾄδω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ῥώμῃ καὶ πανοπλίᾳ, τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Ὕδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκήνωμα, τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα. ἰδοὺ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦον σε, γονιμωτάτως χάριτι. Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητῆσαί με γνώμῃ πλανηθέντα, προέρχῃ ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα· καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἥλιος ὁρᾶν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς· ἔρχῃ γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προῤῥήσεων ἔκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία θεόληπτε.

Ἴασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος, ὁ νοητὸς, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι· ὅλην πρὸς σὲ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς ἀοίδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου πανόλβιε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι· καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς εὑράμενος· καθορᾶν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σοῦ Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκὼς, ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε· καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτήν σου ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι ἔνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῳ βουλήσει Μάρτυς σοφὲ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας· καὶ σταδίου ἐν μέσῳ, αὐτόκλητος ἵστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις· Ἰδοὺ ἐγὼ πάρειμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, παῤῥησίᾳ ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἄληκτον, μεταβέβηκας ἔνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον·

Κράζει ὁ Ἠσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σῴζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρί σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανούς, ἐπὶ τὴν Παρθένον φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννῃ, ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειράς, τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑποφήτης γενόμενος, τῆς θεαρχικῆς μάκαρ ἀγαθότητος, πᾶσιν Ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυηθεὶς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ῥήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτήν, κατέλιπες στρατείαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν Τυράννων, ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παῤῥησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Ὅλην κατὰ σοῦ, θεόφρον τοῦ Τυράννου, ἤγειρας σοφέ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ῥῦσαί με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ Θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχῃ ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ῥεύμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων, οὕτως σε θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον. Ὁ αὐτός.

Ὑπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως, ὡς λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὥσπερ ἀψύχους, μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμυημένος Μάρτυς, τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκὼς θεόφρον, τὴν στιβαρὰν σου ὁ τύραννος ἔνστασιν, πέτρᾳ καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διεῤῥάγη στεῤῥότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε σαρκούμενος, θεογνωσίας αἴγλῃ, κόσμον κατελάμπρυνε Πάναγνε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε· ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λαμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί, χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων ἠξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ᾠκοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἐλλαμφθεὶς Μαλαχίας ὁ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄναρχος τοῦ Πατρὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς μονογενὴς ἐκ Παρθένου, σωματωθείς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἱερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται, σταζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἑκούσιόν Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίσαντι.

Ἰθυτενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρικυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριστὸν ἡ κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ὁ Εἱρμός.

« Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκὼς ὡς Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἑῴας μέγαν, ὄντως ἀστέρα λάμψαντα, τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Λαχεῖ μάλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ῥεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἦτορ.

Οὗτος, μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται ἐν Σοφερῷ, ἐκ φυλῆς Λευΐ. Ἔτι δὲ νέος ὤν, πολιτείαν ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν, ὃ καὶ ἑρμηνεύεται Ἄγγελος· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπής. Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι' Ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ. Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνης οἱ ἀνάξιοι· τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἤκμασε δὲ ὁ Προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν εὐπρεπής, οὐκ ἐπιμήκης, ἀλλὰ στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον· οὖλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμένην ὑποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὁπλίτην.
Πρὸς φρικτὸν ὅπλον στεῤῥὸν ἄνδρα τὸ ξίφος;
Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κονίησιν.

Οὗτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παῤῥησίαν, καὶ τὰς εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾷν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν δίαιταν εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ τῆς πλάνης θάρσος λαβὼν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥσπερ λέων ὥρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου, τὸν Χριστὸν ἀνευφήμησε. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύω τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, » παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ» ψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ» ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτείρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνῃ βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμοὺς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζει.

Ὕψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δι' ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Σὺ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων, τὴν σεβάσμιον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφῆτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα οἰκτίρμον, τὸν ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνούντων καὶ βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλῳ μοι ὅλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, στεφηφόρος Χριστῷ κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς καταισχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰοβόλους ἀκάνθας ἁμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρᾳ τῶν σῶν, ἀμβλύνεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς » Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού» μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην » ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστὲ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν· Ἄγγελοι ὑμνήσατε· Θάλασσα εὐφράνθητι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· καὶ κράξωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Νικηταὶ Τυράννου.

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτῖνος, ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων μάκαρ, κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομῆτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἡ ἑπομένη σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμῳ συντόνῳ χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια· Εὐλογοῦμεν διό σε ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὴν πρὶν ἀσώματον Εὔας, ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κυήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρί, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε ὁ Ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Ὤφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὦ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χείμαρρουν, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, τῆς κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβίμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτόν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὗ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Παναμώμε. ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας. τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἑορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπεῖδεν· ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσιν ἐν πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὥσπερ ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Ὡς διασωθέντες, Παρθένε τῆς πρὶν κατάρας, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελῳδοῦντες· Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρτυρος, αὕτη ἐπεῖδεν ἡμέρα, τὴν ἄθλησιν, ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. Διαναστῶμεν προθύμως, ὦ φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν Μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου, ἐπενδύων με στολὴν, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανὸν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεῖον γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω· χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔθνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων· λαοὶ μελψῴδωμεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπεφάνη, καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθᾶραν ἐφώτισε. Χόρευσον Ἀδὰμ· εὐφραίνου Εὔα· ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυῒδ βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἄστρον Ἰακὼβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ· καὶ τὴν φλογερὰν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι. λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς Ἔθνεσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νόμου πληρωτὴς, κατὰ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι· Λαοὶ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σύ, Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὤφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἄγαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Ῥοῦφον καὶ Σωσθένην, Αἰνόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσωνα καὶ Γάϊον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελῳδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας καὶ Γάϊος, Ἑρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλὼς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰοῦστος, Κούαρτος Ἔραστος Λουκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὔοδος, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τῖτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλὼ τὸν ἀοίδιμον, καὶ τὸν Κρίσκην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, κατετρώθης τὴν ψυχήν, ἔρωτι τῷ θείῳ μαμμάκαρ, τὸν σὸν ἐπάρας σταυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, Πνεύματος ἐνέργειαν ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὅτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντονωτάτῃ νηστείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλίου Θεότητος· καὶ Ἱερωσύνης, χρίσμα θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόῤῥητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθείς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραέων ὄντως τὴν γῆν· καὶ μεθέξει θεούμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἔνθα μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, καὶ τὴν σὴν τελούντων θείαν κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ'.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρός, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξε.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξᾄδω.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ παναιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγοῦσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ ἄκτιστον ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες ἐλθεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις· Ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ῥύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχῃ χαρίσασθαι· διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων· (*) Ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνήρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθείρεται καὶ γάρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας· οὗπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθείημεν.

ᾨδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν· Ἔθου κραταιάν, Βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένοις ἅπασι, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς θεότητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Ὕδωρ καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγῖδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιέραστα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν δεξάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῷα.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, βαπτισμῷ ἥκει καθᾶραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὁρᾶται ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ Πατήρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον.

Ῥύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται οὕτω· Δι' αὐτοῦ σωτηρίαν τε ἡμῖν, δωρούμενος αὐτὸς ἀνακράζεις· Ὕδωρ...

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων χάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ἡμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκαρτερήσωμεν, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθῃ, καὶ συνταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως· Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται· ὢ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βα» βυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασι» λεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· » καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, » τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμ» νον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε» ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἥκει Χριστὸς ἐκτελέσων· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἁμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συσταλλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἡ φωνή τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἡλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ„ ζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύ„ σαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυστή„ ριον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος „ πρόξενον.

Ἄπιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, κἀκεῖ ὀψόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ ἁγνῆς Θεόπαιδος διπλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἦλθες τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστός, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δεῦρό με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμείοις ἐν ῥείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφὴν μου πρὸς θείαν· χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, Θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν· τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπίλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστός, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρέτης· ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἅψαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἁπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σῴζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς ϛ'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ- „βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα- „θορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ- „βόα ᾄσωμεν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐθνῶν ᾀδέτωσαν. Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκὶ, Ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνὸς, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκὼς, πρὸς τὸν γόνον εὔσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνῃ βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοὺς Θεοῦ ποιήσῃς ἡμᾶς.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Μαθητὰς δευτέρους ἐπαινέσω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλῃ σώματος, φανέντι πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτῖσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ῥεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν Κρίσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος· τοὺς τῇ μανίᾳ τε, ἀθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε. τὴν ἀπειράνδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστὸς, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι, κάθαρσιν πρὸς θείαν εὐτρεπίσθητε.

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν· ἣν ἐπιτελοῦντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναστὰς συγχύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἁγνεύοντι νοΐ, δεῦτε μακαρίσωμεν, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἣν κατῴκησεν, ὡς σκηνὴν ἁγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός „μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ- „τρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεὸς, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης ῥείθρῳ διὰ τί; ποίαν κάθαρσιν θέλων; ποῖον ῥύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα, Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστὲ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο σύ με βάπτισον.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην πάνσοφοι, ἀρδείαις Θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Ὑμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαντε καὶ Σιλουανὸν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ οὐρβανὸν καὶ Ἄγαβον, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριον Θεὸν, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τοὺς πρὶν ἀθλίους πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτορ πέφηνας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἀβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρθητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ἠδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἑκάστοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιστε ἱλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὅσιε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὀδύνῃ ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου· κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδῃς με· προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, „ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς „μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ „ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, „καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἑδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγενημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα, καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· ὅμοιον,

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ „σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει „ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ„ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἡνίκα εἶδέ σε, τὸ ῥεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανούς, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὁρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμός, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ἤστραψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πούδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ῥοῦφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὔσπλαγχνος, βέλη συνθλῶντα, τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας ἔνδοξοι, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἴνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ Ἑρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λῖνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γάϊον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μακαριώτατος πάλαι χορός, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὄρος κατάσκιον.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐξήλλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων ἀοίδιμε, νόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἁλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεούμενος, ἀνεκδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Παναμώμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

,, Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρόν· ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχῃ σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμεῖν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τοὺς δεδεμένους κακοπιστίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορεύοντες.

Ἔνθεοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελῳδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λευκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος καὶ θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἔραστος.

Ὑμᾶς ὡς τοὺς Δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ῥῦσαι διαιωνίζοντος· Πύλη τοῦ φωτὸς Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτῃ κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ θεόφρον, καὶ πολύχουν ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Ἄγρυπνον νοῦν, ἀεννάως προσφέρων Πάτερ θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ὡς θεαυγής, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ· ᾗ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

,, Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμός, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς Ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορός, κατανοῶν γυμνούμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Ὁ πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδού, σωματωθεὶς ἐπέφανεν. Ἰορδάνη εὐφράνθητι Ποταμέ, τὰ ῥεῖθρά σου πλήρωσον, ὅπως λούσῃς τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Εἰς πάντα κόσμον ἐρράνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραινομένους γνώσει τῆς πλάνης πάνσοφοι.

Ὁ θεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σε ἀεὶ Θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε· ἣν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντος, θεοφόρε παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πόᾳ τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποίμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, „τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας „σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ „Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοί, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Στέφανον, Πρόχορόν τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν· Ἀπελλῆν τε Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Ματθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρίσκην καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λῖνον καὶ Ὀλυμπᾶν· Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς· Ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων, καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ᾠδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεέας κυδαίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς Ἐδὲμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἓξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ.
Ἔνδον πέτρας ἥδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ζώσιμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα, πλήρη βορβόρου καχλάζοντος, ἐμβάλλεται, εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθείς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν πίστιν τὸν Κομενταρήσιον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἔνθα διέτριβε, γενόμενος, κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον· ἔνθα πέτρας διαιρεθείσης, ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολιναρίαν·
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος, κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα, Ἀνθεμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, θυγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἁπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἱκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρῄζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν, ἕνα πρεσβύτην, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ· οὓς καὶ παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη· καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἕλει διαρκέσασα, καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κωνώπων γενόμενον, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστὸς Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον· ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης Πατὴρ Ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς θεραπευσομένην· τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγιὲς παραπέμπεται.

Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης Πατήρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ μακαρία, ὅς τις εἴη, αὐτὴν διά τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε· καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

« Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
« Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
« δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
« Τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
« ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάῤῥουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ῥεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρᾷ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· ἐπέφανεν ἥκει ὁ Χριστός, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάψαι πταίσματα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε, τῆς ἀθείας βυθοῦ, Ἔθνη πολύσπορα, σημείοις καὶ τέρασιν ἐπιστηρίξαντες, τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὔοδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰοῦστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηνᾶν τε τὸν ἔνδοξον, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητάς, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατουμένους νυκτί, ἀγνοίας ἐῤῥύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἁμαρτανόντων ἀεί, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν· ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα ἀείζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε.

Δαυῒδ τὴν πρᾳότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν,

δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἁγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμια ῥεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσυπογραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὑπεσήμανε πάλαι Προφήτης ἔνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, ἀλσὶ τὰ ὕδατα, ἄγονα τὰ πρίν, ἐκτελέσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθέα τραπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου πανοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, τῆς εὐσεβείας ἄσταχυν ἑκατοστεύοντα, ἐθρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθὺν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Ἐπαίνοις Ἰάκωβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος, πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ᾐχμαλώτευσεν, ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότῃ, προσήξατε Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκτεις καὶ μένεις παρθενεύουσα; πάναγνε Θεόνυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωήν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοΐ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχῇ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρπούς, ὡρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἑαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἑνώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος, ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με, πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολύμενον· δόξα τῇ ἐνδόξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ κάθαρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτισμός, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. Ἰορδάνη Ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξάζουσα Χριστόν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ὡς ὢν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχῃ βοῶν τῷ πλήρει, ἁγιότητος δούλῳ σου, ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἐγγίσον βάπτισόν με· θέλω πληρῶσαι γάρ, φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Ἴασαι ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστόλων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον, Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ὥσπερ ἀστραπαί, τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν, Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνανίας τε, καὶ σὺν Ματθίᾳ ὁ ἱερὸς Ὀλυμπᾶς, καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν· οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Διδασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς σωτῆράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προστάτας, πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἤστραψαν φωτὶ, αὔλῳ τοῦ Πνεύματος, Ἀκύλας Ἀχαϊκὸς, Κάρπος τε ὁ ἔνδοξος, καὶ Φουρτουνάτος σὺν τοῖς ἑξήκοντα, καὶ ἓξ Χριστοῦ θεράπουσι καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος, μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος Ὅσιε, τῶν ἁμαρτημάτων κηλῖσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον ὡραΐσας, καλῶν ἐπιδόσεσι· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, Πάτερ σοφὲ, ἐν πίονι γήρᾳ, σῖτος ὥσπερ ὥριμος, θησαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ἡ ποίμνη σου σήμερον, χορεύει ἑορτάζουσα, φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως· ἣν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστὰς, μὴ λίπῃς τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέλοις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθὴς, ὡς μόνη προστάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
« ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ-
« πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
« γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον,
« Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λόγε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑπερφυῶς ἐκ Γυναικὸς, προέρχεται Βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὅνπερ ἡ φωνὴ, τοῦ βοῶντος προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλῦνόν με ὕδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τοῦ πρὶν πτώματος. Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὕψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω ἄστρων ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος, ἅψομαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφορούμαι· ἀλλὰ σμικρῷ Σπηλαίῳ, ἐξενίσθην τικτόμενος, ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοὶ, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Ἔκλυσας ποτὲ, ἁμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχὼν, καταρράκτας οὐρανίους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ῥεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πᾶσα· κἀγὼ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἵνα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ·

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφὲν, διασώζει οὐ μόνον τὸν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου διάλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχεῖον Σ. Ἀρχίζει δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις πρότερον, Ἔφθασε Χριστὲ, κτλ.

σὺ ὁ δεσπόζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψαύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτός με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β΄.
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ῥύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (*).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἁγίᾳ καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἕνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν Τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι· καὶ προσήχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ ξίφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, θεοσθενῶς συνεξέφθητε.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησίᾳ, συνήφθητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνᾴδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνωπίῳ τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι· καὶ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας,
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὅθεν, ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σὸν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβὰς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουληθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνην· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β΄.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε· ὁ χειμάῤῥους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

(*) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὔριον ἐν τοῖς τῶν Αἴνων Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡ δὴ Ἰωσήφ· ἀτάκτως ὅμως εἰσὶ μεμερισμένα, καὶ ἐλλιπῆ.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρήζων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος ἐν πίστει· τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φερέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχῃ βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἤκουσεν Εὔα. Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος, χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, » διώκτην Τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖ» θρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν » καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· ἐνδό» ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ θείοις Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουν συγκατάβασιν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς· νῦν δὲ παλάμῃ τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν τὴν » γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ» κὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συ» νείχετο. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε » κραυγάζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεὶς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ἤπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προο» ρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Εἰς » θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ » ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται· γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται.

Ῥήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε ἤγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγάς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς » συμπαθῶς γενομένης, Ἠσαΐας φῶς ἰ» δὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύ» γαζεν· Οἱ πεφωτισμένοι ἥκατε λούσασθε, » καὶ δι' ὕδατος Θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, » καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῷ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχάς, καινοποιεῖς διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ, χρησίμως φάρμακα σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ Στείρας παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα· ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος, ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ Θεῖος Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλ' ἀκούσας· Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος, Θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον.

Ἀπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἑκὼν ὑπείκεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέρωσας νῦν, καὶ υἱοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πεφυκὼς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαυῒδ τεχθεὶς τὸν θρόνον τῆς βασιλείας Σῶτερ τούτου ἔλαβες, ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρί, πρὸ αἰώνων ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μέν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν Λεγεών· τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κραταιᾷ σου χειρί, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, κλίνει κορυφήν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βοῶντας· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον, προτυποῦσα Βάπτισμα τὸ σόν, δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιον ῥεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται πηγή, ζωηφόρου νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριττῇ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν, στέργοντας πιστῶς, τοῦ Θείου Βαπτίσματος, υἱοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρίν, Δικαίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστός, διὰ Βαπτίσματος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γάρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, τὸν ῥίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶντος γάρ, ἐν ἐρήμῳ Τὴν ὁδόν, Κυρίου κράζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἡ ταπεινὴ γάρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ βουνὸς δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ὢ παραδόξων δωρεῶν! ὢ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμβήθραν πολύτεκνον Θείῳ Πνεύματι.

Γῆ ἡγιάσθη Γεννήσει, τῇ ἁγίᾳ σου Λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σήν· νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν αὖθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέσθω· Κόσμος σκιρτάτω· Ποταμοί, κροτείτωσαν χειρί· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι Θάλασσαι, συγχαιρέτωσαν· ἥκει Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδάμ, ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι Θείῳ Βαπτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται Θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὔσπλαγχνος· τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὔα Προμήτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, Ποταμοῦ βαπτισθῆναι· ποτίσαι γὰρ ἠθέλησε, καθαρσίας με νάματα· ὃν Θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὔσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλει γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὢ Θαύματος παραδόξου! πῶς σε ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῷα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ϛ'. τῆς Ὁσίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς η'.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος.
Ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος τό. Χριστὸς γεννᾶται.

„Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ „ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει „Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ· „ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας. ὡς ἀγαθὸς ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμοὺς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοὺς ἐν τῷ σκότει, Θείας αὐγαῖς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'.
Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σήν, ᾄσμασι μνήμην προῄρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὅλος ἄναγνος· ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἁγνείας σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἁπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὔκλειαν. Θεοτοκίον.

Μεῖνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοὸς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρύς.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν ἀθλοφόρων ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως στεῤῥοὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁπλισάμενοι στεῤῥῶς, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἐμμανεὶς ὁ δυσσεβὴς, πίστει κατήργηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρός. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

„Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως βοάτω, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων ἀεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῷα στεγάζων Χριστὲ, μόνε πολυέλεε.

Ἄλλος. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως, ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκραύετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ᾑρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Παναμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀῤῥυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμὲν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ηὐδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὀφθεὶς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς, ἥξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς,

ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι. τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρίν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας· ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, Ἑτοιμάσατε. ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ερχομένῳ λέγουσα. ὅπως βαπτισμῷ ἀνακαινεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Ἄλλος. Ἐλικώδης, ἐκ Παρθένου.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ἐράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτήν, μετέσχες θείας ὡραιότητος.

Ὑπέμεινας ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὗ προῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δὲ εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὤφθης μέτοχος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἥδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τοῦ Τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

„Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων „σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ „νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας νυκτὸς πρὸς τὴν „ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολο„γῶμέν σε φιλάνθρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστὲ Βασιλεῦ, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου. ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ. χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρῖψαι Χριστὸς ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται. τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι κορυφῆς μου. καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος Θείῳ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἅτινα διῃρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφή· ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ ἀσκήσεως πόνοις, ἐν πόνοις ψυχῆς σου. τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας. φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ὑπὲρ τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς ἄλλοις. αὔλως ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Θεοτοκίον.

Κάραν συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ῥείθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων. δρακόντων ὁ τεχθείς. ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἄνευθεν.

Ἄλλος. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὁπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηΐνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

„ Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ „ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' „ ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰω„ νᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· „ ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύ„ ματι θύσω σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἁρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὗπερ ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλευσιν, δειλίᾳ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε Ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνῃ σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῇ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν· ἣν εἰργάσατο, Ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἡ στραφή σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας, στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Ἄλλος. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων μὲν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφήρεις ὥσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες Ἔνδοξοι.

Ὡς εἴδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὦ δικασταί.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ „ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον „ ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστὰ, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τούτου ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις, καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω.
Ἄθλων τελευτῷ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἔθεντό μ' ἐκραύγαζε τὸ Ψαλτηρίου,
Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτῃ ἐκ ξίφεος λίπε τόνδε βίον Θεόπεμπτος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος, Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ

στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γάρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκώς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθών, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθείς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου.
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν Πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαιτεῖται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰώβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταετὴς ἤδη γενομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ' ὁτιοῦν καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Στίχ. Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν νήσου· Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ Ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθείς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέῤῥηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαῤῥησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συντομίᾳ. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην· καὶ τοῦ Ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευτὴν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολογητής, Ἐπίσκοπος Συνάδων, πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πάπαν· κἀκεῖ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχών, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, συνήγαγεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας.

Ἐνταῦθα οὖν διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύω, ἢ τριῶν ἡμερῶν γευόμενος· Εἶτα, λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναποῤῥίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθών, στενωτάτῳ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· καὶ πίθον, παρὰ τῷ κήπῳ ἑστῶτα, πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὖθις ἐξήρχετο. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμψας, ὥσπερ ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ Θεῷ αὔλως προσευχόμενος, νηστείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χαμευνίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστήρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χωρητόν, φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον. Τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεός, πᾶσαν νόσον καὶ

πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πάλαι Ἠλιοὺ ὁ Προφήτης. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κόρακος· οὗτος δέ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς, δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ εἷς ἀδελφὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύω, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὑρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιον θαῦμα ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἀλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινάς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μάνδραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο, ὥσπερ πρώην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀτονήσαντος· ἄπαγε τῆς βλασφημίας! πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντί που δῆλον. Οὔτε πάλιν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχήν, μὴ γένοιτο. Ἀλλ' οὐδὲ ηὔξατο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· Ζητεῖτε γὰρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ θεράποντι αὐτοῦ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρά τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρά τινός τι· ὡς ἐκ τούτου, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα.

Αἱρέσεως δὲ τότε ἀναφυείσης εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρῃτήσατο· ἀλλὰ καὶ συνῆλθε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γεγόνασι. Καὶ πολλαὶ θαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο, οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου Μηνὸς ἑσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαΐς, ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθεν θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σαΐς,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόειδος, ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίνα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανή, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Σὺν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειαν
» ποτὲ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ
» συμφώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· Ὁ
» τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνης ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς Κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σου τὸ εὔτονον, μαλάξαι νόσοις ᾤετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῷ καὶ σοφῷ πόνων

ἀπεκρούσθη οὐν τῶν σῶν. ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Ἡ σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὔδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφή· ἔνθα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς· λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὀνεῖν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Ὑδάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας. ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον λήμματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτός, ῥύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας Κόρη ἐν πταίσμασιν.

Ἄλλος. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναιξὶ καὶ παισί, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠγάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὁρῶντες ἑαυτούς, τῷ ξίφει τελειουμένους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, κέκμηται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ στέφος ἐδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, πανάχραντε Ἁγνή, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Θαύματος ὑπερφυοῦς.

„ Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ „ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, „ τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου Θείαν Γέννησιν· „ διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ „ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, „ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμῃ σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεὶς συμφλέξεται, ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰώνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα, ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσῃς· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας ἔνδοξε· καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀναγεννῆσαι τοὺς βροτούς. ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην, ὥσπερ ἄνθρωπος σπεύδει, Ἁγνὴ δι᾽ ἄκραν στοργήν, ἀῤῥύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεῤῥῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, πρὸς τοὺς Τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
„ ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ
„ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε
„ Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Πρὸς τό, Μυστήριον ξένον.

„ Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον.
„ Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος Χερου-
„ βικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστάς, τοῦ
„ Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
„ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς Ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννῃ· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε· ὦ Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου· ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σοφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας ἔνδοξε, σεαυτὴν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῷ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὗ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἐλπὶς οὐ κατῄσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἣν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς Ἰησοῦς. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τοῦ Προπάτορος ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακὸν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκοῦσα, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
„ Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο-
„ γημένην, ᾄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος με-
„ γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ᾗ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προσόμοιον, ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἥνπερ ἐκτελῶ, εἰς ἁπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· Θεὸς ἦλθον γὰρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδὰμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου·

ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφήν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιάν τῇ κορυφῇ μου, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγνων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὅμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἄσωμεν Λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν Ποταμῷ βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἴδε ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς.

Ὤπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (**).

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν Ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ τῶν Ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστέον δὲ ἔτι τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσ-

---

(*) Καὶ τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐλλεῖπον πρότερον ἐκ τῶν τετυπωμένων Μηναίων, καὶ διακόπτον τῆς ἀκροστιχίδος τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

(**) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνίττεται ὁ Ὑμνογράφος εἰς τὸ παρὸν Τροπάριον· Ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βαρούχ. Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη (γ', 37). Εἶτα τὸ Ἡσαΐου. Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, κτλ. (θ'. 2). Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Τίτ. β', 11.), καὶ πολλαχοῦ τῆς Νέας Διαθήκης.

σεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ΄.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κς΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου· Ὅτι ὁ Πατήρ μου καὶ ἡ Μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης Ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιού, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ΄. (*).

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων

(*) Τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα, ἔντε τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἑξῆς τρία εὑρίσκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· δῆλον ἐκ τούτου ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν Ὡρῶν τὰ Ἰδιόμελα ποίημα εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ Πατρός, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὥραις τῶν Χριστουγέννων.

νηματων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνείμ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος δι-
λε'. 1. ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλογαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Κε.
Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπο- ιγ'.
νοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Εἶτα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τό, Τρισάγιον. τό, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ἡμῶν. Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς κη΄.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μα΄.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ᾽ ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ Μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρ-

δίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἀ'πόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀ'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ, ἀναληφθέντος Ἠλιοὺ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ. εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι᾽ οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα. μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ' τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος δ΄.

Ἡ' Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε· τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐῤῥύσατο, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐ'ρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου Ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη. Ἀλλ᾽ οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Κεφ. ά. 16

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐ'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινὰς Μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου Κεφ. ιθ΄. 1

Βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι· τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον· Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγήν, ἐπαῤῥησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.
Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Τό, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ογ'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα· καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπα-

τήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ηὐφράνθην. Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου· ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Ψαλμὸς ϟ΄.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ᾽ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλούϊα, τρίς. Κύριε ἐλέησον γ΄. Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιού, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι᾽ οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. δ΄.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφῆτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γάρ φησιν,

εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τί ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι καὶ φρίττω, τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλῦναι, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3. Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ϛ'. 3. Ἀδελφοί· ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ

ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τό, Τρισάγιον. τό, Παναγία Τριάς. τό, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ϙβ΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν, θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ριγ΄.

Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν Ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πε΄.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς, καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ

Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾿ ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ᾿ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον. γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιού, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι᾿ οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι᾿ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν, ἐν Ποταμῷ γυμνωθέντα, Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ᾿ ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου, Εἶτα.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος β'.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*)· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδού, ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δι᾿ ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς, καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ἀπὸ τῶν δύω Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην, τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσπότου, (ἐκ γ'.) μεθ᾿ ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἁπάντων, ὑπ᾿ αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀνάπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ᾿ ἡμῶν, (ἐκ γ'.) ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά Κεφ.
σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά μθ'. 8.
σοι, ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ

(*) Ἐνταῦθα εἰς τό, ἐβόα θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχὴν ἐκληπτέον ὡς ῥῆμα, χρόνου Παρατατικοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἐθεώρει, ἢ ἐννοητέον ἔξωθεν τὸ Ὑπαρκτικὸν Ἦν ἀναλυτικῶς. Ἤγουν, Ὅτε ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτέστιν, ἐθεώρει, ἢ ἔβλεπεν, ἢ ἑώρα, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἶδε τὸν Κύριον... ἐρχόμενον, τότε δηλαδὴ δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἔννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐοδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπίρρημα Ὅτε ἀκαταλλήλως ἔχει πρὸς μετοχήν.

ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου.

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 11. Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ
σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· Παιδεύουσα
ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς
κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως
καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσ-
δεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφά-
νειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν
ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης
Κεφ. γ. 4. καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐ-
ποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον
ἔσωμεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ
ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· Οὗ ἐξέχεεν
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χά-
ριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ.

Τό, Κύριε ἐλέησον. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ χῦμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος. Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, κτλ.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν· τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ πρωῒ ψάλλονται αἱ Μεγάλαι Ὧραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 54. Τὸ δὲ Ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς, ψάλλεται ἡ ἐνδιάτακτος Ἀκολουθία τῶν Προεορτίων· Ὡσαύτως καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ὅτε καὶ Καταβασίαι μοναὶ ψάλλονται, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, διὰ τὴν Παραμονήν. Μετὰ δὲ τὰ δ'. Προσόμοια τῶν Αἴνων, Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστά. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ᾗ ψάλλομεν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ ς'. Ὠδὴν τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Τρισάγιον. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε, Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγομεν τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ. Μετὰ δὲ τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλομεν τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, κτλ. καὶ γίνεται ὁ Μέγας Ἁγιασμὸς κατὰ τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ τυρὸν, ἢ ὠὸν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προφητειῶν. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν αὐτῶν. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, Ἐν Ἰορδάνῃ, ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ αὐτῆς Ἀκολουθία ἕως τέλους· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Αἱ μὲν Μεγάλαι Ὧραι ψάλλονται τῇ Παρασκευῇ, ὡς προείρηται. Τῷ δὲ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ Προεόρτια Προσόμοια δ'. Προεόρτια ᾄσματα, κτλ. Ὅρα σελ. 15. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ. Ὅρα σελ. 26. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου. Ὅρα σελ. 23. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστρέφετο ποτέ· καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, τὸ, Ἄξιόν ἐστι. Τροπάριον, Ἀπεστρέφετο ποτέ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα Προεόρτιον, Ὁ μέγας Ὑετός. Ὅρα σελ. 47. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι μοναὶ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ Προεόρτιον, Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια. Ὅρα σελ. 22. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς. Δίς· καὶ τὰ λοιπὰ δύο μετὰ τῶν στίχων αὐ-

των. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστά, (ὅρα ταῦτα σελ. 54.) Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (τελεῖται δὲ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου) Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ψάλλεται πᾶσα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω, Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ Κυριακῇ πρωΐ. Λειτουργία ὡσαύτως τελεῖται ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου Βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βυζάντιος.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τό, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

✝ Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ Κεφ. α. 1.
τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. (*)

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπωτον Τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα

Βʹ. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ. 15. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρός με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραώ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραώ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γʹ. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε. 22. Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρὰν, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὅ ἐστιν ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. αʹ.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. αʹ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. βʹ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι Ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γʹ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δʹ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δʹ. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατεν-

---

λέγονται: δηλ. τὸ Αʹ. καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Βʹ. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἁμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελευταῖον, τὸ Γʹ. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο. εἴτε ψάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μή, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

πιὸν πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ᾿ ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν·) Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἕν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἕτοιμοι· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε΄. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 6. Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσῶς ἐπ᾿ ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύω. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διῃρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

ϛ΄. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παρεγένετο Νεεμὰν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσ- Κεφ. ε. 9.
συρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεὶς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ Παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σέ· λοῦσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β΄.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα. καὶ νῦν.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλῆθους.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 16. Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λβ'. 1. Ἀναβλέψας Ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ· Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· Μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ, λέγοντες· Ἤλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύω παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε, ὁ εἰπών μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω. Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ Κεφ. β'. 5.
τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἅβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ Νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Ι'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σώζεις ἐν Κεφ. ϛ'. 36.
τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπεῤῥύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ΄. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιη΄. 30. Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δύω μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέατε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλαά, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

ΙΒ΄. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 19. Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχὼ πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι᾽ αὐτά· Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

ΙΓ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά Κεφ. μθ΄. 8.
σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς Διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμου. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται. καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ᾽ ὁ ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν Κεφ. θ΄. 19.
ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ᾽ ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν

ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν· ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. 1 Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε Κεφ. νέ. 1
ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυῒδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν Ἔθνεσιν. Ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς

αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ᾿ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ᾿ ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 3. Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ᾿ εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γʹ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους αʹ. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι. 1. Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος δʹ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Να- Κεφ. α. 9.
ζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ᾿ αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἑξῆς Εὐχήν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός. κτλ.

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα. Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ Ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σοῦ ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμὴν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κἀμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις, διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν, καὶ νῦν ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενὲς, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἴδομεν· ἐν δὲ τῇ παρούσῃ, τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος

ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα, εἰς ἰάματα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ᾽ αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἴδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες (*)· αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγωνοτέρᾳ φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (ἐκ γʹ.) Σὺ γὰρ βουλήσει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἦλθες καὶ ἔσωσας

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης, ὄρη, νεφέλαι, ἀποδοτέον τὴν μετοχὴν, ὁρῶντες, καὶ μετ᾽ αὐτὴν στικτέον μεσοστιγμήν· ἄλλως γὰρ, στιζομένης τελείας μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· εἶτα ἑτέρου λόγου ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, Δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφετο πρότερον, οὐ μόνον ἡ ῥηθεῖσα μετοχὴ ὁρῶντες μένει ἀνανταπόδοτος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου οὐκ ἔστι σαφής.

ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι, καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν Λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ Ἠλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βαάλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (ἐκ γ'.) Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἁπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (ἐκ γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α'. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων, ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φαμέν· ὅτι, καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα καταλύωμεν τὸ δωδεκαήμερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν, κἂν ἐν Σαββάτῳ τύχῃ ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφίλου· ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, κἂν ἐν Τετράδι τύχῃ ἢ Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευήν, ἐν ᾗ τὰ Τροπάρια τῶν Ὡρῶν, καὶ ἡ Ἐννάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντὸς τῶν δώδεκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰδέ τις προβάλλοιτο τὴν Ἐννάτην, καὶ τὸν Ἑσπερινόν, ἐνθυμηθήτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, Ἐννάτην καὶ Ἑσπερινὸν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τυρὸν καὶ ᾠὰ ἐσθίομεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὢ τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σῴζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστής, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε, ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. Τὸ Πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστός, καὶ ἄνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, οὓς ὁ Ἀδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτόν. Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφήν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν

δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι· Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τό, Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Πεντηκοστός,

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος·
» ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν Θεοφεγγέϊ πυρσῷ
Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος ἐῢς Παῖς. Ἠπιόων δέ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Ὁ Εἱρμός.

Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον.
Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὄρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοαῖς Ἰορδάνου,
Ἄναξ ὑπέσχες, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε ῥείθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ·
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὄπα κρατίστην· Οὗτος ἠγαπημένος,
Ἴσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔςι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔςιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βρωῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίαν·
Ὧν τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ,
Ὄρθρῳ φανέντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ,
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς Τυράννου, συγκεχωσμένην ὅροις·
Γεννᾷ τε αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάττει,
Ἔργον φέριστον, ἐντελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἔκτισε γὰρ αὐτὴν, ἐκλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. αʹ.

Ὅτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει· ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,

• Ῥήγνυσιν γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
• Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου,
• Ὢ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς ὁ Πατρὸς παμφαέστατος Λόγος (*),
Νυκτὸς διῶσαι τὴν κακέσπερον σχέσιν,
Ἔκριζον ἥκεις, καὶ βροτῶν ἁμαρτίας,
Υἷας συνελκῦσαί τε τῇ σῇ βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινούς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει·
Οὗτος προὼν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
Θηρᾷ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἄπληκτα κύκλα καββαλὼν Θεὸς Λόγος,
Πτέρνῃ τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνὺς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

• Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ Πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργὸς, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διΐστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον ζωὴν χαριζόμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

• Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
• Τῷ καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
• Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
• Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
• Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Γάστησιν ἀμφ᾿ ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυῤῥύτοισι δίναις ἐκπλύνων,
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.

Μετ᾿ εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως,
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες ἐξ ἀκηράτου,
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

• Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ Λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ Ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀῤῥεύστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστός· οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστὸς, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι᾿ ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

• Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
• Ἦχῳ Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
• Ναί, φησίν, Οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
• Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
• Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ᾿ ἐσχάτων.

Ἀνειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ᾿ ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεὶς πρὸς Πατρὸς· ἀλλ᾿ ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δεύτερον πόδα Ἴαμβον, ἀφῃρέθη ἡ πρόθεσις Πρὸς, καὶ ἀντ᾿ αὐτῆς ἐτέθη τὸ ἄρθρον Ὁ.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλὼν χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὤφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔντε τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ᾽ ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος· ὃς καὶ διεκώλυσεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἐπεὶ δὲ τό, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστός, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὥσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῷον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἕστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτέ, καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα. ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοί, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεός· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

„Ἔφλεξε ῥεῖθρα τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
„Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
„Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
„Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
„Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκστῶσαν ἴ... ης, εἰς δρόσον μετηγμένην·
Ὕδωρ ὅθεν νῦν ἀμ...σσαο φλέγον,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Ἀπορραγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄῤῥευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὦ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα·
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν,
Δι᾽ εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι „ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι „ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χειραπτήσας ὅμως δέ, τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἁγίασόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτὴ γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἴγλῄντα τριτταῖς παμφαῶς ἁγιστίαις,
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπερτάτην φύσιν,
Μίξει βροτείᾳ πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γηΐνος φύσις,
Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
Ὧ γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
Ναίουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὠδὴ Θʹ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ.
Ἦχος βʹ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα, δεῦρο πρός με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφῆτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων, πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἁμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἠγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἁγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυῒδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ᾄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ,
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.
Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.
Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον, ἐξαμείβεαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον,

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιεβάλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια. Ἦχος πλ. δ΄. τό, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφοντες δέ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς η΄. ᾠδῆς, Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος... Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολυέλεος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίβει θαλάσσης. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Θ'. Ὠδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστι τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία.

Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ

μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψόθεν προσέβλεψας σοφὲ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἔνσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος, γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τίς ἡ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δή μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσῃς· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδὰμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἥλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον, καὶ τὸν πηγὰς, καὶ ποταμοὺς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄. Βύζαντος.

Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστὴς, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδὼν, τρανῶς τὴν οἰ-

---

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, (ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς ια. τοῦ παρόντος) φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὠδὴ Ἰωσήφ· Ἐλλείπουσιν ὅμως δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνὰ χεῖρας δυσὶ χειρογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἕξ, διάλογον περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκεῖνον.

κονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγνῆς ἀνατείλασαν. εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρόδρομε (*)· τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων. τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων. μάκαρ Θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Ἀγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλίᾳ σῆς Μητρός, ἔνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπόν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἁγνή, σῷζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Καταβασία.

„Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
„Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον·
„Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
„Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
„Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένου τὸν θεῖον τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης,

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώσκεται αὕτη ἡ περικοπή· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἁγνῆς φαεινὸς (Γρ. Φαεινῶς) ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας ἔνδοξε.

Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων προκρῖτε.

Ἀνέτειλας, ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία.

„Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
„Θηρῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
„Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
„Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίαν,
„Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεὸς, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτὴρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ῥυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότου, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ἰοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσωπεῖ, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτὴρ συνέθλασε.

Σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα· Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος, πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, πανάριστε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασάμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα πλαστουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδὺς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου, τὴν παναγίαν μορφὴν, τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

„Πυρσῷ καθαρθεὶς, μυστικῆς θεωρίας,
„Ὑμνῶν Προφήτης, τὴν βροτῶν καινουργίαν.
„Ἤγειρε γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
„Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
„Ὧ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ὑπερφυοῦς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος, ὡς ἐξ οὐρανίου μυσταγωγίας, ῥείθροις ἐπέστης Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ὁ προσταλεὶς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότου, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἕτερον ἐκτὸς σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

„Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
„Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
„Νέαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον,
„Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
„Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς Ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἐπιγείους φροντίδας ἠγνόησας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
Ἠχῷ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο·
Ναὶ, φησὶν, Οὗτος συμφυὴς γόνος πέλων,
Φωταυγὸς ἐξώρουσεν, ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον αὐτόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδὲμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νὺξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσὼν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς ὄρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐμή σε γλῶσσα κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὃν γλῶσσα Χριστοῦ, γηγενῶν μείζω λέγει;

Μνήμην ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν ἀοιδίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν ἁγίων Θεοφανείων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανιέρου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ θείου Βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συντασσομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν οἷς καὶ δράκων ἦν τις, ἔν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ὁρίων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἐπαυσιαίᾳ ἐτίμων. Καιροῦ δὲ προβάντος, ἐκληρώσατό τις τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἑαυτοῦ Θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς, τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. Διάτοι τοῦτο, ὁ τῆς κόρης πατὴρ, στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει· καὶ τοῦ ποθουμένου τυχὼν, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεί περ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν Παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ Λαοῦ, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δέ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτήν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Πορφυρογεννήτοις. Ὅθεν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπό τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, Ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται· ἣν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ἱερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἠλίας γενόμενος, σὺν παῤῥησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφῆτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὤφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις τὴν πάναγνον, καὶ θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

« Ἔφλεξε ῥείθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
« Ὁ τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα,
« Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
« Τὴν δυσκάθεκτον, ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
« Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισί, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύματος, ἔγνως τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὄρθρος νοητός, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ τὸν αἴροντα.

Ὕπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἑπομένους σου πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμμένοντας, Πρόδρομε τοῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρός, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

« Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
« Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
« Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
« Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
« Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὠδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, ἐν ᾗ λέγομεν Στίχον· Ἅγιε τοῦ Θεοῦ ἤ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτόν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἁπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, νῦν βεβηκότα πανσεβάσμιε.

Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται· καὶ τῷ Θρόνῳ παρεστηκώς, τοῦ Δεσπότου ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτής, ἄνθρωπος γίνεται· καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννῆτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
Δι' ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτῃ,
Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης. γυναικῶν μείζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἑώρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον. καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ μακάριε· σὺ γὰρ ἔπαλξιν, ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἄσκησιν, διετήρησας σαυτόν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως· καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· κἀκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθείς, οὗ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὅλως, εἰμὴ φθάσῃς, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιὼν τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι, κατανύξει ἔνδοξε γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Ἐκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἑῴαν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη, ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διό σε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένε· καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπαιδαγώγησας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεγκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐθυποροῦσα ἀοίδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'. **Αἱ Ἀγγελικαί.**

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστὲ κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὡς διὰ σαρκός, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ Βαπτιζόμενον, τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ Ποταμῷ, Ἰορδάνῃ εὐσπλαγχνίᾳ, ἡμᾶς τοὺς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλάνθρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριστὲ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε· Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σεαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ΄.
Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστός, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἱκέτευσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦν, ὅπως ᾄσω σου, τὴν μνήμην κατ᾽ ἀξίαν, ὁ ἄμουσος ᾄσμασι θείοις γηθόμενος,

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὥσπερ ἀσώματος μέγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δέ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐν τρισαγίοις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δέ, ὅπου ἐτράφη Χριστός, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα μου, Ἁγνὴ προῄρημαι μέλψαι σε, σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ᾽ ὡς ἄναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε, αἰτῶ βοήθειαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν.
Ὁ Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχήν, ἔνδοξε πτερώσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερίπτασο· διὸ ἱκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσι τοῦ ὄφεως, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάνσεμνε Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Ἠκολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἁγνεύουσα, τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν πάνσεμνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμησαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς, ἔνδοξε νυστάζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι πράξεσι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἁγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεοῦ, ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, Θείῳ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασιλεῖ Υἱῷ σου ἄχραντε.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Λουόμενος δάκρυσιν οἰκείοις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ῥεύμασιν, ὡς ποταμίοις τούτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρροιαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Ὁσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφέ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, διαγωγὴν κεκλήρωσαι, θεομακάριστε Γεώργιε.

Ὅλους θείῳ ἔρωτι παμμάκαρ, τῶν τόπων ἁγίων τῆς Σιών, πρὸς τούτους ἐπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδόν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Λόγον ἡ κυήσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἁμαρτίας Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας, διεσώσω ἔλαιον, μετ᾽ εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Αὔλοις λαμπομένην σε, φρυκτωρίαις Ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, Βασιλίδα πρὸς πόλιν θείῳ νεύματι.

Ἱστίῳ πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας ἔνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμήν τε γέγονας, τοῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασι.

Θεοτοκίον.

Δυνάμωσον Παναχραντε, τὸ ἀσθενές μου δύναμιν, ἡ τοῦ Ὑψίστου τέξασα, τὴν τε-

εἶναι πᾶσι παρέχουσαν. καὶ Δομνίκης τὴν μνήμην μεγαλύνασαν. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σὸν ἄφθαρτον· διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμήθης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστείαις ὡς σιτίοις, φιλοτίμως τρεφόμενος, τὴν ψυχήν σου μάκαρ, νῦν εὐφραινομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, θείαν τρυφὴν ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαϊσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον.

Ὁ Δεσπότης οὐρανόθεν, δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιὼν εὑρίσκει, θεῖον ἀληθῶς εὐναστήριον· ἣ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὥσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιὼν ταύτῃ χρώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις, ἀϊδίως τοῦ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὤφθη, νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος, τὴν τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέννησιν, ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἀπήστραψας, φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοι Δομνίκα προσπελάζοντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπουράνιος ἔνδοξε, δοξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, καταπληττομένου σου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον καὶ τὰ θαύματα.

Ὑπήκοος, τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι τόπον, ἐν ᾧ φροντιστήριον ἤγειρας, τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδὰμ ἐξεδύσατο. τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολὴν ἠμφιάσατο, μόνος ἣν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὥσπερ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτουμένης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὥσπερ καθαρώτατος καὶ νῦν, ἥλιος κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφὲ Γεώργιε, ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτοῦ, ἄξιος τῆς ἄνωθεν, ἀξιούμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὡραΐωσας ἄχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανίου, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέῤῥιν οὐρανούς, Κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γεηπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικήν, αὔλακα πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπόν, θείαις ἀποθήκαις, Ἁγνὴ συντηρούμενον.

Ἐπιφωτίζουσα, τὸν καθαρόν σου λογισμὸν ἔβλεπες, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος δυνάμει, τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγύς, καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ῥώμῃ τοῦ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι, θεουργικῷ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς, ψυχὰς ἐγκελεύων Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον Κύριον, Κυριοτόκε τοῦ παντὸς τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, πρὸς Θεὸν αἐνναόις σὺν δάκρυσι, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ ἀειῤῥόους πηγὰς τῆς θεώσεως.

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορὸς σε κατέστησε, τεῖχος μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στεῤῥὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ὡς πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνείῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρίᾳ καθάπερ χρησάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ προσοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου Κύριος, τὸν βροτόν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος, παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους Ἁγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἅγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ῥεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἁγιασμὸν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, **Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.**

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ὥσπερ ἠγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτῃ πότμου λάβε νὺξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· παρέτεινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως Καρθαγένης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατάτινα δὲ οἰκονομίαν, μεθ' ἑτέρων τεσσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δὲ, ὁ τηνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξ ἀποκαλύψεως θείας, αὐτὰς ἐδέξατο, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη βίον ἡ Ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.**

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,
Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, **Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.**

Στίχ. Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ Βασιλίσσῃ,
Ἔπαθλα κεῖνται, κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,
Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν Ἀντωνίου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὃς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα, Βασίλισσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένειν· ἣν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Κατασχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν Ἡγεμόνα κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστᾶ· ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ Κέλσιος, ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἴκοσι στρατιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο, κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ

τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ Ἄρχοντος, ἤδη πιστεύσασι, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρων, διαβρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανοῦ, καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσειραν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ὀγκίνοις ἐξώρυξαν· τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπηώρησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις τοὺς Ἁγίους παρέδωκαν· ἀφ᾽ ὧν οἱ μακάριοι, ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στίχ. Πάλαιε Καρτέριε πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,
Τὸ καρτερόν σου πρὸς πάλας δεικνὺς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγών, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστόν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἰδέναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν· ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καί φησιν· Ἄπελθε Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χαρᾶς πλησθείς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μέν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα, παραστὰς τῷ Ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι. Ὁ δὲ δι᾽ εὐχῆς τοῦτον καταβαλών, ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν βάκλοις τύπτεται, ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικειμένων αὐτῷ. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξαίνεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δέ, δι᾽ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέστη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, κατενεχθείς, τρυπᾶται σιδήρῳ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕννιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι.

Ὀψίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ Σωτήρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτᾶται, καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγών, ἵστησι. Διό, καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων, ὧν εἶχον, ἀπηλλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραινόμενος τέφρον καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αὖθις μόλυβδον καχλάζοντα, κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα, σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταῖον, πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνους εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων, λίαν μανείς, καὶ δόρυ σπασάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς, διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο. Καὶ πρῶτον μέν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ, ὡς καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον· ὕστερον δέ, αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κῦρος Χριστέ μου,
Σαρκὸς διαστάς, σῷ παρίσταται θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅλην ὑπερβὰς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,
Ἥκεις ὅλος νοῦς Ἀττικὲ πρὸς τοὺς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμέας ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾷ Σαμέας,
Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἠγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,
Εἰρηνικοῦ σοῦ καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου διακόνου, καὶ Ἑλλαδίου λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται, καὶ ὀστράκοις ὀξέσι κατακεντοῦνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβαστον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σώζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετίναξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλησου τὰ ἐπὶ γῆς καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῇς μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τοῦ ἀεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι σοφέ· κἂν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτοειδὴς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενές, τῆς σαρκός, μέλπουσα θεόσοφε· Ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἄγγελον, καὶ καθαγιάσαντα σεμνή, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς Θείου Πνεύματος γεγενημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάναγνον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου ἀεί, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν Ἄχραντε.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὡραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκήνωμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὕρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων, παμμάκαρ τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασίλειον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὲ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὁ ἁπλοῦς τῇ Θείᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διό σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμάτων κρασπέδοις πεποικιλμένη, πρὸς ὡραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκολουθήσασα Χριστῷ, ὡς Ποιμένι καθαρῷ ἀμνὰς τιμία, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἁγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῇ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκήνους, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ πάντων αἰτίῳ προσέφερες· οὗ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, σεμνὴ παρέθου Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεός, οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἶκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἅπασαν τρυφήν, τοῦ βίου κατέπτυσας, Πάτερ θεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφὴν καὶ δόξαν· σκληραγωγίᾳ γάρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας, σβέσαι τὴν κάμινον, καὶ πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι πάνσοφε, ᾧ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἔσπευσας· καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾷς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, δίδου τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε, σκότους τοῦ βίου ῥυσθείς· καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφῆς, πεμπομένης, λάμψεως μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὅλον με Θεός, θεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἑνοῦταί σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι Μυστήριον· τίκτεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σὰρξ ὁρᾶται Θεός· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριὰμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς, τοῖς καθορῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελῳδίαις, εἰς τόπον ὁδηγοῦσαί σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων ἔνδοξε.

Ὡς τῆς ἀμπέλου σὺ θεῖον, εὐφορώτατον κλῆμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείους ἐξήνθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα καὶ ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σήν, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον.

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσαν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, ὡς Ἐλαίαν ὡς Κέδρον, ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, » βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας » Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστόν, ζήλῳ σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον τελεῖται! Δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ἄνωθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα· Οὗτός ἐστιν, Υἱός ἀγαπητός μου, ὁ ῥείθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ῥείθροις βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν· ὅμοιον.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Ελληνική Αρχή ... Βιβλιοθήκη

ΤΗ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννῃ παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρός, Υἱόν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σήν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δαυϊτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γάρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ἐν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή, οὐ κηδεστοῦ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στεῤῥόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστόν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθείς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Βυζάντιος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. Χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλήν· καὶ κόσμον ἁγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατήρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐμαρτύρησε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Ἡγίασας τὰ ῥεῖθρα Σωτήρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς τούτων, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὢ τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν πιστῶς· Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ῥείθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, καὶ τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος, τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτήν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ φωτοφόρος, καὶ εὔσημος μνήμη σου, φωτὸς τοῦ Θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος, ἰσχύϊ τοῦ πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στεῤῥῶς, πρὸς πάλην τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελών, προθύμως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἤμειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιωθεὶς, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας ἔνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανίου, κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὥρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνόν μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτόν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὅμοιον.

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδὰμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ· διό σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δι' εὐσεβοῦς, ὁμολογίας πανάριστε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτόν, ἔνδοξε σφαγήν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μώμου παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὁ γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι· ἐπτερώθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφροσύνῃ συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι κατηχηθείς, πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυ-

εὐκτοῦ, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς, συνηριθμήθης στρατεύμασι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον, νεοσφαγεὶς, ταύτης ἐπιβὰς, ἔτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων· ἤχθης δὲ πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοιωθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ οὐράνιος, οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο· τὴν τούτου οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀϊδίου, τύχῃς ἀπολαύσεως μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια, σαθερᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Ἀθεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλῳ, πυρπολυθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι σῶν χειλέων, Πάναγνε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάγαστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὕπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολύαθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνὸς, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος· καὶ νῦν μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγείλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
» κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Ὁ Δεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ᾔσχυνεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος, τοῦ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντος τὸν Ἀδὰμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἤθλησε στεῤῥῶς, προτείνας τὴν κάραν· ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχοι.

Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομὴ Λόγε,
Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθῶν Λόγε.

Ἀμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομὴ πολὺ δῶκέ
σοι εὖχος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνυσθαι τὸν Χριστὸν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δὲ, μηδὲν καταπτήξας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι

τοῦ Θάρσους. καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθείς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἔκκλισιν, ἄτρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κἂν Εὐστρατίου Ηὐθύνα λαμβάνῃ πόλος.
Τὸ σῶμα τῇ γῇ Θαυμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας. οὕτω λεγομένης, τελούσης ὑπὸ τὸ Θέμα τῶν Ὀπτιμάτων, κώμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεὶς καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ Θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ᾤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη. πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ᾗ διέλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἔντε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθείς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων μηδὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος, ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο, μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Θηριώνυμος, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου· καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξώριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε. καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἔσπευδε. Τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται. πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσεσιν ἀΰπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμῳδίᾳ, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τό, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε. Λοιπόν, τέκνα ἀγαπητά, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπών, καὶ προσδεξάμενος, καὶ σφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα. Εἰς χεῖράς σου Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννενήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἑορτή σου Μάρτυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ Δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον εὗρες ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπῖπτον, ἀλλ' εἰς

αἰῶνας αἰδιούμενον. εἴληφας κλέος, κραυγάζων θεσπέσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀ'νάρχῳ Γεννήτορι, τὸν συνημμένως ἀεὶ νοούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πολύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ, καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προστάγμασι, διαῤῥυθμίζων ἔνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Χαῖρε τὸ τῆς Εὔας, σκυθρωπὸν ἡ λύσασα, Ἀδὰμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκοῦσα. Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
« τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
« καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
« τούτους ἰδών, Τὸν δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
« ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
« Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, Ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, θεομακάριστε, τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μακαρίζουσαν.

Ἴθι μοι Μάρτυς ἀῤῥωγός, πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ πανάοιδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι' εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐνανθρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα, καὶ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
« συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
« κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς
« ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν
« ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολύευκτον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ Πολύευκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς· ὅμοιον.

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἰπέ, ὦ Προφῆτα Ἡσαΐα. Τίς ὁ κεκραγώς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει, Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον; Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ

βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ὡς ἐπιβλαβῶν, τῶν γηΐνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, πιστῶς κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τρυφὴ ζωτικὴ ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες τῷ Βαπτίσματι λέγομεν· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου φωνῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας αὐγῆς· κῆρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδαγμάτων χειμάρρους τῶν μελιρρύτων· λύρα θεόφθογγος, ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάνσοφε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως γεωργικόν, ᾧ τὸ βαρύτε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν· ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλη λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρίν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείψειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, οὗ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὥσπερ φόβητρον, ὑπεισδύνας, τῷ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεόρεστον· τούτῳ συνέλθωμεν, εὐθυμίας γνώμῃ, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· Εὖ σοι δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἴσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς ἀΰλοις λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ἐτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη

Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιᾶσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἆσμα καινοπρεπές, ᾀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητική, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Λάμψαν τὸ συγγενές, ἐξ ὕψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει, ὁρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος δ'.

Βίον ἔνθεον κατορθώσας, θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, Θεοφάντορ Γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ᾿ αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ἄβυσσος ὢν σοφίας, καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότης· φωτοχυσίαν νέμοις μοι, Χριστὲ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ᾄσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρόν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμῃ ἐν ᾗ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Λόγῳ ἱερομύστα, πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννῆτορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.
ᾨδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναίᾳ Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε, καὶ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἧκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο.

Θεοτοκίον.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστός· ἥνπερ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὔστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωυφίων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένωται, παραπλησίως δράκων ὁ δείλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενείᾳ πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομῆτορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ Βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρίσματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὡς στῦλος καθωράθης ὁλόφωτος, βίῳ τε λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσευμένος τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα Γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας.

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον εὐχήν, συντετμημένως Γρηγόριε, ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον τῆς Χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιάν, τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραίοις σέβουσι σοφέ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀστράψας ἀστήρ, ὡς ἐξ Ἑῴας πολύφωτος, τὴν Ἐκκλησίαν δᾳδουχεῖς, ἀνακηρύττων

τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἁπάσης, ἀπερράγης καὶ σχέσεως, προσύλου Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατελάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς σῆς σοφὲ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρησας, ἀφθονωτέρᾳ χρυσίου ποσότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος, προσειληφὼς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατὸς, τελεῖται καὶ καθαίρεται, ἐν ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων, ἀκανθηφόρους πλοκὰς τῶν λόγων, τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ, ἐφώτισας μάκαρ, μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τούτου λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων βρόχους τε σφοδροὺς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα διέλυσας.

Ἤλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακεδόνιον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη θεόφρον θεμέλια. καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν ἀοίδιμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν δι' ἄνοιαν· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύττεσθαι, Θεόρρημον, οὐδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον· ἀλλ' αὐτοὺς ἐζώγρησας, τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ἐγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλατι, Ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομῆτορ Υἱὸς καὶ Θεὸς, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἁμαρτίας τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσί τε πραῢς, μαχητὴς ἐδείκνυσο Γρηγόριε, πρὸς τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δαψιλεῖ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθῄρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Ἀμαθῶς τὴν ἕνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται, θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας ἁγνὴ, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ καὶ παθημάτων ὁ ἑσμὸς, πόῤῥω ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρῶτόν σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ πάνσοφε, τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, θᾶττον προσδραμών· οὐ γὰρ ὑπήνεγκας, Ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρκὶ, καὶ τὸν ἀϋλίᾳ δοξαζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα· ἀλλ' ὡς Ποιμὴν γρηγορώτατος, ἔγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκουμένης

εδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου, καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ἕτερον Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αἴγλη φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἥλιον Λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλῦνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
Οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου κνέφας ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις, καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής· διάτοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη. Καὶ μετὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Σύνοδον, κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων, ἐλθών, ὑπέρμαχος εὑρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει, καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γήρᾳ καλῷ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικώς, πλὴν τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·
Εἴπερ φθορὰν χρὴ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἁγίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετὴς ἤδη γεγονώς.

Συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἔθνει παντί, μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ, Βαρὰμ ἐπαναστάντος αὐτῷ, καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους, ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ, καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικοῦ, καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς, καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,
Ὁ Μαρκιανός, οὗ κλέος κἂν γῇ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐληλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατανε-

μησαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστὼς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέπαυσε τὸν φλογμόν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ᾽ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κινστέρνης (*) τῆς Μωκησίας ἐν τοῖς Δανιήλ. Τελεῖται δὲ καὶ ἡ Σύναξις, διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμὸν, κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι Ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,
Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἔρωτι ἑνούμενος, τρισαυγοῦς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τοῦ Πνεύματος Τριάδα, μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ ἀψευδὴς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς· ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανὸς, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, μεθ᾽ ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι, καὶ τοῖς ἀγαπήσασι, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανὸς, τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχὰς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεῖος Λόγος σαρκωθεὶς, ἐκ Παρθένου· καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι· καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φωτίζουσαν, κραυγάζων· Ὅσιε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως· ὄντως πηγὴν γὰρ, ἀέναον ἡ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ὢ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῷ τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων· Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, θεορρήμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν ἀξιάγαστε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων Δομετιανὲ, ἀνελλιπὴς ἐγένου, βλυστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(*) Ὀρθότερον ἴσως Κιστέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ ὑπόγαιον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα, ἑλληνικώτερον δὲ, Δεξαμενή.

Θεοτοκίον.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε καὶ ἐν τῇ βάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς· καὶ Δαυῒδ ἑώρα σε τεξομένην, βρέφος ἄχραντε ἀνάνδρως, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀστραπὰς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἥτταν εὐκλεῆ· σοῦ καταγγέλλει δέ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπόλων ἄριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρεστηκὼς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Ἐποπτεύοις ἄνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ πιστῷ δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικὸν, σύντριψον ζυγὸν, σοὺς σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργὸν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἔστης Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Ἔσχεν ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρὶς τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις ἔνδοξε, μητρικοῖς ὡρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέσχετο.

Ἴθι βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ γαληνὸν, ὅρμισον πρὸς λιμένα, τῇ αὔρᾳ Πάτερ τῆς πρεσβείας σου.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάνδρου Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασιν, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὅμαιμονα, ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νῦν ξένην ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν, χωρὶς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστὴς, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον, τὴν κρηπῖδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτήν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὑροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχήν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ταύτην εὑρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, πᾶσι χαίρειν εἰπών, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὔφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε παμμάκαρ Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. γ'. 1.
ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ Κεφ. ε'. 1.
ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-

μεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακο-
Κεφ. ϛ'. 1. πραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἴδε πῶς περίκειμαι, τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὥσπερ εἷς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὤφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόῤῥωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γεννήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γάρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας, φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γʹ. Θείας Πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὤφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, Περιστερᾶς ἐπ᾿ αὐτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ αʹ. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δʹ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον· ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. βʹ.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾿ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ηʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛʹ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ᾠδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυθεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ δέ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἑπόμενος.

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἣν ἀνεπιστρόφως ἤνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγονώς, Πάτερ δι᾿ ἀσκήσεως, τοῦ δι᾿ ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

Ὠδὴ γʹ. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ ὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῷα Κύριος, σωματικῶς τὰ ῥεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὁ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ᾿ ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγάς, σωτηρίους παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτήν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἄφθαρτον· ὄντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, πηγὰς τε καὶ θαλάσσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν. ἄνωθεν Υἱόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας· καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ συναμούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρί σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διὸ σοι κράζομεν· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἐξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριζες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον ἀεί, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι σπεύδων τε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἑκούσιον ὁ σὸς φοιτητής, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρί, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν. ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἠσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ. ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεὴς θεράπων σου, καὶ θανὼν ὥσπερ ζῶν, ἐπιφαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων, ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις Πατρὸς εὐλαβοῦς ὁ γόνος· χαίροις Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις τῆς Ἐρήμου πολιστὴς παγκόσμιος· χαίροις οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ· χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.

Χαίροις τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας· χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις, κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.

Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδόσιος Ἡγεμὼν βίου,
Κοινὴ Μονασταῖς ἐκβιώσας ζημία.

Ἑνδεκάτῃ ὁλοὸν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ὑπῆρχεν ἐκ κώμης Μωγαρισοῦ, τῆς Καππαδόκων ἐπαρχίας, Πατρὸς Προαιρεσίου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο, πρὸς τὸν Μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην, παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τινὶ, ἀοιδίμῳ ἀνδρί. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς Ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον μοναχὸν, καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα, (ὃν ἑαυτῷ κατεσκευάκει ὁ Ἅγιος πρὸς μνήμην τοῦ θανάτου·) συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ Ὅσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προϋποτεθέντος πυρὸς, τοὺς ἐσβεσμένους ἄνθρακας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα προσελθοῦσαν, τῆς αἱμοῤῥοίας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου, ὃν εὐλογήσας ἀπέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτῶνας πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν θραῦσιν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέξειλεν, ἃ μήπω φθάσαντα τῷ βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέν τι στείρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν. Ἀλλὰ καὶ νέφος ἀκρίδων ἐσβέσε δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. Καὶ Κήρυκον τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἡ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος τοῦ Ἁγίου περιβολή. Καὶ περὶ τὰς γονὰς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὑετὸν καταγαγών. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐῤῥύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τῶν μυρίων Ἁγίων Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιναῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μαῖρος ἐκραύγαζεν, ὢν ἐν αἰκίαις·
Μὴ δειλιᾷς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίῳ,
Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῷ βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεὸς, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβὼν, σηκὸν ἱδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπείκει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε· ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ, καταστρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς, κληροδοτεῖται λαὸς πανεύφημε.

Τῷ ῥείθροις ἐνθάψαντι τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἑδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος ἐπῳκοδόμησας, φέρειν ἀκατάπαυστον ᾠδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παῤῥησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε. δι' ἣν ἑκὼν ὡράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἁγνή, ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εὐσεβεῖς.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ῥεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε, τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δείκνυσαι, κράζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότατον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύγουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητόν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀῤῥαγῆ, τὴν τῆς Αἱμοῤῥόου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ῥάκκους ἀψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γάρ, σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀῤῥήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμους Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ, προέμενος ζήλῳ, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ἡ δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα· καὶ διὰ βλασφήμων χειλέων, τὴν δυσσεβῆ ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δύω τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικάς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθή, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρῶσις εὐθηνοῦσα καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃ τὴν ποίμνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀῤῥαγοῦς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυς· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου, τῶν ψυχικῶν ἁμαρτάδων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεο-

τόκου, κατηξιώθης ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δὲ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾷς ὡραιότητα, ἥνπερ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὕψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐχρημάτισας, παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότου· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν δεξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. Ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἁγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων καθέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς ποίμνης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Ζήτει Κυριακῇ, ιε'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζήτει τῇ ε'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕμνον, νῦν μεθέορτον πιστοὶ, ᾄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοΐ· ἤδη γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκὶ, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἀεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτισόν με· θέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστὲ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾷ· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξῃ, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ῥείθροις τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὖθις πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς

καὶ Θεὸς· ὡς Χριστῷ οὐν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἁμαρτίαν αἴρων Κύριος.

Ἕτερα στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ὅμοια.

Ὅτε, τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στεῤῥότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐχώρησας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, ἁγνὴ κατέσβεσας, δρόσῳ Θείου Πνεύματος, τοῦ συνεργοῦντός σοι· τότε θῆρας ἐφίμωσας, ςαδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σου, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ξίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί, θλίψεις οὐ λιμὸς οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἤμβλυνεν ἔρωτα· διαπύρῳ καρδίᾳ γάρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὁρώμενα, ὑφ' ἓν διέπτυσας, Μάρτυς καὶ παστάδος τῆς θείας, ἔνδον κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο· ὁ Πρόδρομος δέ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι· Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδῦσαι θέλων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτί σου, Χριστὲ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἑκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδὲμ διαδραμούσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οἱ ἐν τῷ Ἀδάμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἑκόντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, θεολογοῦντες σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη Ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεςάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριςὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριςός, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ

σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγησας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, καὶ διαμένον, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες, Μαρτύρων στάδιον.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συῤῥεύσασα βασάνων ἡ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ πανεύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐπτέρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέῤῥαξας, πιστῶς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Χειμάῤῥους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάῤῥου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας γὰρ τὸν κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη ἀπειράνδρε· ὃν δυσώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, ἐραστοῦ ἑπομένη, σεμνὴ Τατιανὴ, τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίου παστάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, ἐπέφανε σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ δʹ. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ.

Ὡραῖον, τῆς ψυχῆς κατάστημα, εὐμορφίᾳ τῆς εὐσεβείας, Τατιανὴ φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρῳ, σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας, παρανόμους ἀορασίᾳ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ᾐκίζοντο ἀποσταλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν, οἵ σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώσω παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἄμωμος, εὐπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακράζουσα· Σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ σφαγιάζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὅρμον, γαληνόν με ἴθυνον, Θεονύμφευτε Παναγία· χειμάζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες γενναιόφρον παραδόξως, στεῤῥῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδουχίᾳ, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην ἁμαρτίας ἔγειρον κείμενον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐπὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος, διὰ πόθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Ἀγριώτατοι θῆρες ᾐδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον, ἧς τὸν ζῆλον ἐκτήσω ἀοίδιμε.

Ἐπιστάντες οὐράνιοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ κάρᾳ,
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ Πατρὸς ὑπατεύσαντος τρίς, κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναόν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὄγκίνοις τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται. Εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθράκων ἥδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος, τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ, καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως, συλλαβὼν αὐτόν. καὶ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῖ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος, καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν. Ἐγκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἔκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διό, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὑρίσκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθεῖναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι. Ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀποῤῥέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμὼν ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορός τις ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους,
Αἰῶνος εὑρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἠλίου.

Στίχ. Ἄλλος δέδεικται θαυματουργὸς Ἠλίας,
Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἠλίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως ἀήττητε σπαθιζομένη, μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δέ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεόν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Ἐγκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστὲ ἡ παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων

εἰκονίζουσα τῶν πρίν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στεῤῥότητα.

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη, λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρέδραμες, Θεοῦ σε δοξάσαντος, τοῦτον δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληροῦσα σαρκὶ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσον. τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίστει τῶν τιμώντων σε Ἁγνή, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον.

ᾨδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὡραιώθης καλλοναῖς τοῦ μαρτυρίου, καὶ Νυμφίῳ ἡρμόσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροτούς, ὡραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἱρκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγεις, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς, καὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος μένουσα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης.

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινούς, χειμάῤῥους Σεμνὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων » τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε » τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν» τας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστής· ἧς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελάζῃ Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, αὐλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνή, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἐσφραγισμένην πηγήν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱεράν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θῦμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστεράν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν πιστῶν σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, » βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁ» γίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' » ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα» λύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκαρτέρησας, Τατιανὴ γενναιόφρον, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχύν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀῤῥήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδὲμ ἐκ τοῦ ὄφεως· ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἄρτι φάος, πάντες τῷ φωτί σου καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν, αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄρωμεν πιστοί, ἐν συνέσει τὰς καρδίας· δράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες, ἀναμέλψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ κλίνει τούτῳ κάραν; ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, συμψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἕρμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο. καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἕρμυλε, ἐκλογῇ θείου Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Δεσμοὺς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε· καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων,
Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως, τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιοι Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἑκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα γενναίως· καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γὰρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ἀξίως ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεὸν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ Πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς· ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι· ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίνοντα βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων Σῶτερ κλέος.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς, τῷ στερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ὤφθητε ὥσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρί, τοῦ Πνεύματος ἀοίδιμοι, καὶ εἰδώλων τὴν πυράν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθεΐας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε. Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου ἁμαρτίας τοὺς ὀχετούς, ἡ τοῦ θανάτου τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μακάριασα, καὶ κατάνυξίν μοι δός, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ὁσίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσσῃ τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανίᾳ παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλίψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα βροτοὺς δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐποθήσατε, ἀδιάῤῥευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ἀνδρείως ἀντέστητε θεόφρονες, παρανόμως τῷ προστάσσοντι ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, εὕρατε στεφάνους.

Ἰνδάλματα πλάνης ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες· ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς καὶ στήλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοι δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομῆτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένῃ διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες συνετρίψατε ἐχθροῦ μεγαλαυχίαν μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι καὶ θανατούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀστάτων καὶ ῥευστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅ-
» γιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ βυθίσαντες χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἕρμυλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδονούμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἕρμυλε.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ καθεύδοντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει παμμακάριστοι ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Ἐπιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβῦται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθὼ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, μετὰ θανήν.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἑνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τοὺς ξεσμοὺς, καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στεῤῥότητι.

Ῥωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικάζοντι ἔνδοξε Ἕρμυλε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, οὐρανόθεν παμμάκαρ ἠξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴ ὡς ὡραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὡραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος.

Ἄλλος. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ῥεύμασι θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾷν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, μακάριοι εἰλήφατε,

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Θεὸν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, Ἁγνὴ θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπεῤῥίφητε ῥείθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προστάτην ἐπνίξατε, πανεύφημοι· καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε.

Σαργάνῃ ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα, εὑράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὡράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στῦλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Ἄλλος. Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς.

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ὡς ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Κοίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἱκεσίᾳ δέομαι καὶ μὴ δῴης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων.
Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἑρμύλῳ, Στρατονίκῳ.
Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἕρμυλον ἠδ' ἑτάρον δεκάτῃ πνῖξε τρίτῃ Ἴστρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἕρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστὰς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισι τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταξαίνεται, καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγεινόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἕρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐῤῥάγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε. Παρευθὺς δὲ γεγονὼς δῆλος, ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθέστηκε προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησεν. Ὅθεν τύπτεται, καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἴστρῳ ἐμβάλλεται, ἔνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον, θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως Νισίβεως ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε, καὶ ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, θέρει μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα· καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον· χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον· καὶ ἁπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα, τὴν πνευματικὴν τροφὴν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἔν τινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γύναια κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκανθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ παρακληθεὶς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἴασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ αὐτοῦ που κειμένῳ, ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινων, ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρείαν Νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν. Ὅτε δὲ Ἄρειος, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, εὐχῇ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκῆσαι Νίσιβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνος ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη τούτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν οἵτε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήσσοντες, ἐδραπέτευον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, καὶ ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις Ἀθανάσιε σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπεύδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρειττόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρῖνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὗρε καὶ Παπυρῖνος τέλος,
Οἷον σὺ Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔβρει μελίῤῥυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἕρμυλε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει, τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατῴκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Λελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, ᾠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος, ἀοίδιμε Ἕρμυλε· τοῦ Στρατονίκου δὲ ποδηγὸς, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τοὺς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, καὶ τῶν οὐρανίων, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, λίθοις κελευσθέντες, οὐ προσένειμαν σέβας· Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων Δεσπότῃ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ τοῖς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρεισμένον θείᾳ στοργῇ, καὶ τοῦ λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὸ κάλλος· ᾧ νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὤφθη προσιτός μοι, σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαντας, χορευτὰς ἐνθέους δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτὸν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐτύθητε οἷά περ ἀμνοὶ, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι κάκιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολὴν δὲ ἱερὰν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦτον αἰσχύνην σοφοὶ ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροὶ, Δικαίων ὁμήγυρις· ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς, καὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ὤρθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ Ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντες τὸ βαθὺ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐγάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱερὰν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον Ἑορτὴν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ἡμᾶς ὡς θεράποντας.

Ἤρθητε πρὸς περιφανὲς, Μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ πόθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φείσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ως πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁσίως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρροαῖς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Η θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνατε· ἐπὶ τέλους δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα· Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὢ καινοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ποιητὴς, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων. Στιχ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θείαν κιβωτὸν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον· ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, Χριστῷ ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄσατε ᾠδαῖς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις· ψάλατε βροτοὶ, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἄνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἥτις καὶ προηγεῖται.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ιδ'. τύχῃ ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ιγ'. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾶ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους·
Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε χαλκός.

Οὗτοι, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατῴκουν τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἔπαρχος γεγονὼς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγήν, καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατοικοῦντες ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει Σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ Ὄρος, ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες, ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μέσον ἠκόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα νῦν τοὺς Ἀββάδας,
Κλαίει Ῥαϊθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες, τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινά, καὶ εὑρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἑπτά. Οἱ δὲ Βλέμμυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἳ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· μὴ εὑρόντες δὲ τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν, καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ἀπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὤφθη μέγας,
Μιμούμενος μάλιστα Πατρὸς τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων

βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδυνήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος, μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύω μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ Σύναξις ἅμα, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,
Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, εὐγενής, κατὰ τὸν μέγαν Ἰώβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφοιτήσας, καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθών, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν εἰς ὠφέλειαν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις σύμβουλον αὐτὸν χρηστὸν προσλαβών, ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ τοῦ Χηνολάκκου λεγομένη Μονή, συσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ, κατεβίωσε, πλῆθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὓς παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν δόξης καὶ μακαριότητος ἐνθένδε τὰς ἀποδείξεις λαβών, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Ἁγνή, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἁγνὴν ἄναγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Παμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων. Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτόν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὤφθης ἀγνοούμενος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὗρεν ἐπινεύσει σε Θείᾳ, ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐφανέρωσεν.

Ξένην, ἐπὶ γῆς διαγωγήν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θηρσὶ συνῴκησας, δι' ὀρνέου Ὅσιε, διακονούμενος, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι· καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ προνοητὴν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὅμοια.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θεῖον ἐνδυσάμενος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν θεομακάριστε.

Ξένην, ἐπενόησας ζωήν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστοῦ νυττόμενος, οὗ τινος τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέ-

ρησας, στένων θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τοῦτον, πληρωτὴς γέγονας, ὕπαρξιν γεννήτορος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σου, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις θεοδόξαστε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. Τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾠδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστὴς Παῦλε ἀοίδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ὅλον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας παμμακάριστε, οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πτωχὸν παθῶν με δεῖξον εὐχαῖς σου Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανίου

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὑρηκὼς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, προστασίαν πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον ἀειπάρθενε.

ᾨδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωήν.

Ἐν ταῖς ἀκτῖσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεὶς, ὡς Ἠλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἁλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ἃς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε.

Ὡράθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλῆττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχύϊ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἄχραντε, ὁ καθαρός σε εὕρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, » ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία » τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρ- » δία μου.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεὸν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὤφθης Ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπὼν οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ᾨδὴ δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρίᾳ τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὥσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σου καὶ ὁ θάνατος θῆρας, πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀλουργὶς ἐξυφάνθη μυστική, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ· ἣν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἥνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸν ἐγκρυπτόμενος, ὡράθης θεόπνευστε· θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπόρον θεόπνευστε, καρδίας ταῖς αὔλαξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Ἐπέμεινες, στενωτάτῃ καλύβῃ θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος· ὅθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραὰμ νῦν ἐν κόλποις Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν θυμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς θεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐκλάμψαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, Πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἠθέων ἐγένου, ξένος οἰκείων, ξένος γεννητόρων οἰκείᾳ γνώμῃ, καὶ ἐγκρατείᾳ σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ᾠκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτόν, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, θείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄρρητον, Πάτερ Ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτὴς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, θεόφρον Πάτερ· οὐκ ἀδελφῶν γάρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλοῦτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἡδονὴ κατεχαύνωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐμμανουήλ, τῶν ἁπάντων Δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως, μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομῆτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Ὠδὴ ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τὴν ψυχήν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Ἐδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σήν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἁγίων Ἀποστόλων, Πάτερ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγών, τῷ ἱστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις μακάριε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι, εἰς σκηνὰς ἀειζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πάτερ Ἰωάννη καλύβῃ στενούμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστρός σου Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφέ, πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι τῶν σῶν κόπων, καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σου, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τοῦ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χορήγησον, ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφράσω πιστῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σου καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν παμμακάριστε· δι᾽ ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατῄσχυνας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στίχοι.

Εἰ θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ᾽ Αἴγυπτον πύλαι,
Πόσονγε Παῦλος, κἂν βίου λίπῃ πύλας;

Βλαστὸς Θηβαΐδος πέμπτῃ δεκάτῃ θάνε Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὥς φασιν, ὁ μέγας Ἀντώνιος καταλαβών, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπεβίω, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μετανάστευσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησίκοσμος παῖς λιπὼν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτῃ Ἰωάννης δεκάτῃ καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτόν, τὴν τῶν Ἀκοιμήτων καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἂν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβών, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἔνθα ἐπὶ χρόνοις τισί, μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον·
Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πατρὸς Νείλου, τῇ τοῦ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετήν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ᾽ Ἕλληνας, καὶ ὅση κατὰ Χριστόν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτήν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γηΐνων ἀποθέσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθείς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετήν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς μύθων

τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὅσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὅσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς Ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προτιμήσας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὀνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις, σοφέ, ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀριθμούμενος ἀεί, σεπτῶν Πατέρων ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραθρα, δαιμόνων μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸν τέκον σου Εὐλογημένη· δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς πάλαι κατακρίσεως, καὶ σὲ μακαρίζομεν, θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἐζήλωσας Ἰωάννην θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανευσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, πανύμνητε Θεομῆτορ Μαρία, ἱκέτευε αὐτὸν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχρὰν, ἐν εἴδει πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Ἄμεμπτος ἄλλος ὡς Ἰὼβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὀνείδη τῶν οἰκετῶν σου σοφέ, λιμῷ τε καὶ δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ᾧ περ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσεσι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρᾳ πτωχείᾳ μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἀέναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ Ἁγνὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ὡς θησαυρὸν σε νοητὸν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι.

Ὡς παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν συνάναρχον Πατρὶ. καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες· τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ᾽ αὐτοῦ, οὐδόλως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον.

Ὡς γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν οὐράνιον σπόρον νοὸς ταῖς αὔλαξι, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς καὶ τιμώντων σου, ψυχὰς θεομακάριστε.

Συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελοῦσί σου μνήμην, δοθῆναι ἱκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ἡγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε μακάριε, πρὸς αὐτόν τε πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν ἠριθμήθης Ὁσίοις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ᾽ ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, δι᾽ οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξεσι θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ παμμάκαρ· μεθ᾽ οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστὴρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὅμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ πάνσοφε· ἀλλ᾽ εὗρες νυν ευρυχωρον, την μετ᾽ Ἀγγέλων σκήνωσιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, ἐν οὐρανοῖς Ἰωάννη.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπὼν καὶ πλοῦτον ῥέοντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀσκητικῶς, νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι, καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ᾽ ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων, μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἱρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμενος· διόσε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἅλυσιν ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκεῦος ἔνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶον Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ὃν ἠρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις ὑπὲρ Χριστοῦ πανοίδιμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. βʹ. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἅλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐφήμοις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ Υἱὸν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἅλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά,

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἅλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμά, προσκυνήσωμεν· σεπτῶς γὰρ ἡγίασται, δωρεαῖς ἀῤῥήτοις, Πέτρου τοῦ πανσόφου· καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀένναον, σειρὰς καὶ αὕτη θλίψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἅλυσις, ὦ Κορυφαῖε ἀοίδιμε, ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς κλειδούχῳ σοι σοφέ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πιστῶς πελάζομεν. Τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας οὖν, ἐγχειρισθεὶς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρου μέλπουσιν· Ἀγγέλου εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σου, καὶ φρουρᾶς προτρέχων, τὴν ἐν Ἁλύσει συνοχήν, τοῖς σὲ δεσμοῦσι δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-

θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δʹ.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων Ἁλύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύω. Ὁ παρὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρᾳ στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνοῦμέν σου, ἐν πίστει τὰς Ἁλύσεις, ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Ἔθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε Μάρτυρα παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς φιλώτατον, οὐδὲν διήμαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν Ἅλυσιν, καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν σοῦ σθένω σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύματος κάθαρον, ἵνα δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανών, Ἦχος ὁ αὐτός· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἐν Πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πίστει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, Πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, Ἅλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἣν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε τοὺς βροτούς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ σὲ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ Ἁλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυφαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἅλυσιν ἣν ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων τὰς ψυχάς, τῶν πιστῶν ᾠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας, μάκαρ καὶ τὴν Ἅλυσιν, ἥνπερ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφ' οὗ λόγχῃ ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας Λόγος· οὗ τῷ γλυκυτάτῳ νῦν τρῶσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς.

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ἃς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἁλύσει περιθείς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε· ἐξ ὧν σε ἐῤῥύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρί.

Ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, πάντας ἁγιάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατᾶν, Ἁγνὴ τοῦ πτώματος αἴτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτήν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὡράθης δεύτερον. Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομοῦντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος.

Γλώσσῃ ἱερᾷ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἄλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναὸς, ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἁγίασον φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσεις, τὰς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ· ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὤφθης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὃν εὐρυχωρίαι γὰρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἁγνή· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυταί σου πίστει, νοητῶς ἡ βασίλειος, ἁλουργὶς καὶ πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα κατασπάζεται, καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Ἐν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεὶς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσά σοι Ἄλυσις, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτὴν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Ῥητορεύων τοῦ Δεσπότου τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἕδρα τῆς Πίστεως.

Αἱ πορεῖαί σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ἰατρεῖον κεκτημένοι ἀρρωστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἄλυσίν σου παμμάκαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν ἁγίαν σου μήτραν, ὤφθη σωματούμενος, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Ἆρον Ἀπόστολε, τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιὰ τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθοῦντα πρὸς φθορὰν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφὼς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παῦσον πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλη-

σίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν ἁλύσει δεσμευθείς, ἣν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ρῦσαι Ἀπόστολε αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς τὴν ἅλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκηνάς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Ὃς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῷ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱὸν, ἀποκαλύψει πανεύφημε θείᾳ, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ἡνίκα φῶς ἑώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβώρ, τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ηὐγάσθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρὸν τριημερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστὸν, δι᾽ ὃν Ἁλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε· ἅσπερ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Βεβαρημένον Ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

Ὠδὴ ϛ´. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἁγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Ὕπνωσαν Ἀγγέλου παρουσίᾳ, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ ἁλύσεις ἔπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθᾶν ἐξαναστήσας, τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν ἁλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Ἄλλος. Ἐβόησε. προτυπῶν.

Ἀντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἑτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· ἣν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυνάμωσον.

Συνῴκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε, διὰ τοῦτο σεβόμεθα ἅλυσιν.

Ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάκαρ τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ· ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β´.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα ἅλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου μαθητήν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἀλλ᾽ ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν πρωτόθρονον ᾄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ευγένιος Νικόλαος Πούλιος Λάππας — Ελληνική Βιβλιοθήκη — Αργυρούπολις

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν,
Σειρᾶς μακρᾶς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἕκτῃ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὑρόντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Ἥτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἔνδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὦσιν ἱππεῖς, κλήσεων σημασίᾳ,
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὥσπερ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. Καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διὸς, τὴν Μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἑστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμεμύητο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν κατεγλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις, εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἕκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη, ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφῃρέθης τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·
Τμηθεὶς γὰρ ὤφθης οὐρανοκράτωρ ἄναξ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἔν τινι τόπῳ παρ᾽ αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ᾽ αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ᾽ ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν· ἃς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Ὑποχωρεῖ σοι Μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιὰ ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροῖ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλούς τε, καὶ παρειμένους ὑγειῶν, καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυς Πέτρε.

Ἐκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νέᾳ δοὺς τὴν ἅλυσιν προσκυνεῖσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινὸν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδέν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἠρνήσω Χριστόν· ἐπερωτήσει ὅθεν, τριττῇ ἰᾶταί σου τὸ ἔγκλημα, Πέτρε πανασίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ὡς δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν ἅλυσιν, λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Δόξα ἐγένου Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε πανασίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, ἅλυσιν προσκυνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογνωσίᾳ πᾶσαν ἤρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, ἁγνὴ τιμιωτέραν.

Ὠδὴ ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριστοῦ Πέτρε ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας σοῦ τὰς ἁλύσεις, ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἐνοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἁμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς ἁλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος. τῆς τιμίας σειρᾶς σου Ἀπόστολε. ἁγιασμοῦ πληρούμενος. καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἁπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου ἁλύσεων. ἡ εὐλαβὴς προσκύνησις· σὺ γὰρ καὶ ἑστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ἐφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκητῆρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λήϊα. εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα ἅλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ᾅδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο παμμάκαρ τὴν ἅλυσίν σου, ἀσπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοητήν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννῆτορ φέρουσαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγ-
» καταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
» ριον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλος γλυκασμός, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σου, εὔφρανον ἁγίασον, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχύν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς. καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν. ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ πόλει σου, θριαμβεύων, ἔνθα σου ἡ ἅλυσις. τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Ὄντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα οὓς ἀπεφήνω εἰπών· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος. καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ. ἐξιᾶτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα.

Τριαδικόν.

Ὕψιστε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριὰς ὁμότιμε. ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί· τῇ δὲ πόλει, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ξένον λόχευμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ᾄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν Δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπίλων ἐμῶν καθαρτήριον.

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ· οὗ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτήν σου ἀσπαζομένοις, ἅλυσιν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτῷ δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ

σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν ἅλυσιν ἀσπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέθης ἱλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγώγησόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀπιστίαις· ὅπως ἐν πίστει, σὲ Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς » ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναν» εστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύ» νομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, θεολογῆσαι τὸν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διό σε καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἀῤῥαγῆ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφορία σου, τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθου· δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέκτῳ καὶ θείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν ἅλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ὡς ἐκ τῆς ἀθεΐας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς θείαις κλεισί, Πανεύφημε εὐτρέπισον, οὐρανίους, τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην· εἰδὲ μή,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμα προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν Δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον

μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

Ζήτει Σάββατον δ΄. τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν Δαιμόνων ποινάς· προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κράζουσαι· Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε. Δίς.

Ἄλλος ἀνεδείχθης Ἠλιού, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφὲ, οἷς περ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπες· ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμάκαρ, τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ὥσπερ ὁ θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπεισῆλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὖθις δὲ κατώπτευσας, ὅν περ ἐπόθεις τρανῶς· δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν συνελθόντες θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν· Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος. τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ὅλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι. Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὅμοιον.

Ἄνω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω. δοξάζοντες ἀπαύστως τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν

καλῶν καὶ ἀνέλαμψας. ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁ τῶν Δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι. δηλοποιήσας θείαις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν νοσούντων ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος. χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὑρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων. δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι. τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων. καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος. εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως. ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφία Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 16. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκού-

Κεφ. ς΄. 1. σατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας· καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς Ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ΄. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στεῤῥοτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὔψυχον διατριβήν, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γάρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν Δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· οὗ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτεμνων ῥίζας, καὶ τῶν Δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ,

πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος. ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς. ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι· φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος. Χριστόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε. ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε. Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεῤῥᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, Ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς φωστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς,

καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, ἁγνὴ Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. δἰ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν θεῖον. εὐφημεῖν θέμις.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν Δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι. δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ. καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν. καταστολὴν Ἀντώνιε. περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, Δαιμόνων θρασυνομένων. καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν. τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες. ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχὰς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας. θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ. τροπαιοῦχος νικητὴς, Ἀντώνιος ἐγένετο. τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ. τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἁγνή. καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας. λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν. τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων. ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα. Θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ Δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δἰ ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν. καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας· καὶ

τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἑνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων, ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὗρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχήν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς αἰδέους ὁρᾷν κατηξίωται.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτήν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀποῤῥίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, Θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἣν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων.
Ἔξαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος, τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. Ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεξηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι, τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν

ψυχῶν ἀνόδους ἑώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας Δαίμονας, ὅ τῆς νοερᾶς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ Βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου. Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ, Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτει τῆς Βεῤῥοίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ, τὸ Νέον, ποῦ τακτέον.
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ, τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ μοναζόντων ἀλείπτην κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικὸν, ἐν πειρασμοῖς κτησάμενος, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱκετηρίαις Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτὴ, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομὴν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἕτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν Δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀῤῥωγόν, κεκτημένος τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὢ παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωήν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, οὐδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. Ὢ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε· διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ὥδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν· Ὢ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὡμίλησας, νοῒ ἑνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεοῤῥῆμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, πανοσίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, Ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν καὶ εὔσημον, μνήμην ἔνδοξε. Ὀρθοδόξων τὸ κλέος τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπων (*) τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεσσόφων δογμάτων σου. Χαίροις ἀστὴρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς ἀειπαρθένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καθαιρέτα παμμακάριστε Κύριλλε. Χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα, ὡς χωνευτήριον τίμιον ἡτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρώτατον χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην, τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιοπρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἄξιον εὑραμένη, ὡς δακτύλιον δεξιᾷ τῇ ἁγίᾳ κατεσκεύασε. Διὸ καὶ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχήν, ὡς Νύμφην ἰδίαν ἐνυμφεύθη, ταύτῃ εὐφραινομένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυρούς, ἐν τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὸ μηκέτι γῆν διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, καὶ τούτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν· πρόσκαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν· τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας θησαυρῶν Κυρίλλου τοῦ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἔπλασεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστησαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασται· ἀλλ' ἐν τῇ καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἡρμόσατο, οὗ τὴν ἄρρητον καὶ δυσερμήνευτον ἕνωσιν, παρέδωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἱερώτατοι Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις, ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει. Ξένον ἄκουσμα! ξένον θέαμα! ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα!

(*) Γράφεται καὶ σκίπωνι, καὶ ὀρθότερον σκήπωνι, παρὰ τὸ σκῆπτρον, ῥάβδος, βακτηρία.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν· Φαιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῆς αἱρέσεως συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς Ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλου· οὗτοι γάρ, ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ ὁρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὸ ἐν οὐρανοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς κατέστεψεν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως αὐτόν, τρισαγίοις ᾄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν· πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, Ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγόροι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Συνωρίς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος, ἀκτῖνες καὶ δᾳδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις, τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστά, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Παναμώμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ἕδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα τοῦ λόγου προέλαβες, τὴν Νεστορίου κακόνοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ῥητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θείους θεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοημάτων, στρατὸν ἔκφρονα. Αἱρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος... ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η'.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Ἀξιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμῃ τῇ εὐκλεεῖ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλείστων Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας, παθῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητί σου, γηρα-

(*) Ἡ παροῦσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν, ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτυπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ'. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἑνὸς τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανόνα ἔχει τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

λέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐῤῥύθμισας.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, λογικὰς ἐξαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγὰς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς ψυχήν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος· διὸ, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὑροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν κανὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς, Θεολογία δέ σου, ὄντως ἡ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔστοχος ἀθλητὴς, Πάτερ ἐξέκλινας στεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σου χαρὰν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκήνωμα, ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὅλη ἐν σοὶ, ἔπνευσεν ἡ ζωηφόρος πνοὴ, ἡ ἐξ ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθητὰς ἐμφορήσασα· Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεϊκῷ, ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σὲ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττεις τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σὲ προχειρίζεται.

Ἐγχειρισθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζους, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται, ἡ Ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις, σύγχυσίς τε Σαβελλιανὴ, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα. σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε· καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴ σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, πάναγνε κυήσασα· διὸ σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ὀλεθρίους αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιῤῥήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάῤῥου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθῄρηκας.

Λόγους πλουτοποιοὺς, σὺ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὄντως ὁ χαρακτὴρ, τῆς ἁγίας μορφῆς σου Σεμνὴ, τοὺς Δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἁγιάζει καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὀθνείου σπόρου σπορεὺς, φανεὶς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτείου λόγου κενοῦ, Χριστοῦ τὸ Ἀνθρώπινον, στεῤῥῶς ἐξελήλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάκαρ, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Ῥευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσιέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φυήσεσθαι, αἱρέσεις θεώμενος, προανατραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα· τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁμόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν

ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, Θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷσου πάντα τὰ πέρατα, Θεογεννῆτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκαταλήπτῳ σου χειρί, καὶ σθένει ἀπορρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανώσας οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύω φωστῆρας, μεγίστουστε καὶ τερπνούς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ, τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,
Ἀλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτῃ δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίου.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, μήπω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν Ἄρειον κατῄσχυνε. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύω καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γεγονὼς Θεοφίλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος, μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἠρέμα πλατύς, ἔγκυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὔχρους, ἀναφαλαντίας, τὴν ῥῖνα ἐπίγρυπος, γενείῳ οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετμημένος· οὐ πολιὸς ἄγαν, οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχρημένος.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος, βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον τὴν πρόσοψιν ἀπονενευκώς· ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἀψῖδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον· ἐπίρριν, τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα φέρων προσπεπτωκός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χείλεσι παχυτέροις· τὸ στόμα διεσταλμένος· φαλακρὸς ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ καὶ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος· οὖλος, ἑκατέραν τὴν τρίχωσιν ὑπόξανθος, μιξοπόλιος· Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στίχ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,
Δοῦλοι θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ Ἄρχοντι Πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος· οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουβλίων πυρωθέντων διετρυπήθη τοὺς μαστούς· εἶτα, ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μεθ' ἥλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων Ἁγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι.

Τοῦτο Ξένη τρέχουσα καρτερεῖ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁμότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱὸν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε· αὖθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυὲς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου φωτὸς, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετείνετο.

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παίουσι, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνῆτις εἷλκες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα. ᾗ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδὺς, Νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, εὐκλεὲς Ἀθανάσιε, στύλε τοῦ φωτὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε. Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβὴς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, Ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικοὺς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέναοι ἐῤῥευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ Διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύω Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινὲς, ἀποκτείναντα τῷ γράμματι, σαφέστερον ἴσως.

βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόῤῥητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθεῖσάν μου, τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ· καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν ἀκήρατον.

Καταβασία. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπὴ· ἐξεχύθη δὲ Πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντὴ, πᾶσιν, οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακὰς, καὶ σοὶ συστήσαις μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Ὑμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἱκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει τε, κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον· υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τόν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας μακάριε, ὀφθείς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνητὰς ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὕψων ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι, τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ πνεύματι, ἵνα ὑμνῶσε τὴν πανύμνητον.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσται, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ, καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὖθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὄρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀποῤῥήτῳ ἑνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶντες· ἐν Πνεύματι γὰρ θείῳ καθεῖλον ὀφρὺν, ἀκαθέκτων αἱρέσεων· καὶ θεοφθόγγοις δόγμασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ὀρθοδοξίας ἀκτῖσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοητοὶ ἀστέρες, ὑπερηύγασαν λόγοις· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐφίμωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὖθις καὶ ἐμμανῆ, καταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱερὰν ξυνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, τοὺς ζηλωτὰς Κυρίου, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Κύριλλον τὸν θεῖον, φλόγα πυρὸς, καὶ στεῤῥὸν Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χριστὲ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογάδα σου

ποίμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν τὰ θράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι καὶ νῦν ἰδού, τῶν αἱρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγυρις· δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ᾄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον Δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἱρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχύϊ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον. (*).

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαϊσθείς, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα σε, ὅτε ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.-

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πιότατον ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν· ὧν (δρόμον δηλ.) καὶ νῦν ἡμᾶς ἐνδόξως διανύσαι δυσώπησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Οἱ δύω Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν πελλόμενος, ἀμετατρεπτί, ταύτην παμμάκαρ διήνυσας, ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν Δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ θείῳ Πνεύματι· καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἁγνὴ γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ᾧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νόμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, Θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ἵνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσῃς ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ κατεσκήνωσεν, Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀσκήσεως πυρί, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, σοφὲ δοκιμασθείς, εὐριζότερος ὤφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια· Χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη; Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐν-

δύσω δὲ τὸν καινούμενον, διὰ Χριστὸν πανσεβάσμιε.

Ὁ λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται. ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότῃ ὡραιότατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν· ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανάς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἤμβλυνας ἀεὶ τῷ Θείῳ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, νομοθετοῦντα τοῖς πᾶσιν ἁγνείαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον. δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστήν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ· καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι.

Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λάχον ἐννεακαιδεκάτῃ Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτιος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθών, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβών, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταγώγιον ἐγένετο. Τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπήνθει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα· καὶ τὰ μέλλοντα προὔλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε. Τούτων οὖν ἕνεκεν,

πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασχομένου, τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν ἑαυτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. Σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ σταδίου διήκουσαν. καὶ σπήλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας, εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρενέβαλλον, καὶ διηνώχλουν. λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ηὕρισκε. Περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως. περιττὸν ἐστι γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀργικὸν Δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύω· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀργικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἱρεσιάρχαις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων, καὶ μὴ διορθουμένῳ, ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπηρείᾳ Δαίμονος καθ' ἑκάστην ἐσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀποκατέστησε. Καὶ τὸν Διάβολον ἑώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ Μοναχὸν, Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἱερέως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε· Ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτῆς ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχῃ ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Σκήτεως· καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνέστησεν. ὡς ἂν εἴπῃ ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἐνέκρυψε· καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Ὁ δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομένων Κελλίων, ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου ταῖς ἀρεταῖς ὑπεραγασθεὶς ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ἔφη· Ἰδοὺ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοὶ, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἴποτε ἤκουσε τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν, ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσατο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέροις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ· ἔνθα οἱ κώνωπες, μέγιστοι ὄντες, ὡς σφῆκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιῶσι παρεικάζεσθαι.

Τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δὲ ἐστι τοῦτο τὸ θηρίον. Ὁ δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελύων αὐτῆς, διέσχισεν, εἰπών· Μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἅψασθαί μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, θέλων μαθεῖν ἑνὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπέστη ἡ Τεσσαρακοστὴ, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, ὁ δὲ διὰ δύω, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος, βρέξας ἑαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόνυ ἔκαμψεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγεύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακήν.

Τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος, ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον, ὄντα τυφλὸν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἕωθεν σπεύσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· Τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ

δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα, κλίνασα τὴν κεφαλήν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν Διάβολον, τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος ἐνδύματος τρωγλωτοῦ, καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμενον.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον, σπανός, ἐπὶ τοῦ χείλους μόνον ἔχων τρίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· τῇ ὑπερβολῇ γὰρ ἀσκητικῶν πόνων, οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξέφυσαν. Ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ψεύδει σοφῷ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν.
Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδοται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρησάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται· καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε, τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθείς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ἔχει νεκρόν σου ἡ καλὴ μετοικία·
Καλῶ γάρ, ὡς σύ, τοὺς Ἀποστόλους Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανας, κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν τούτοις αἰτούμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτῳ, προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧσπερ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν κλίμακα Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ψάλλειν ἐδίδαξε· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μέν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυσι μέν, τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ

Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἄδυτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, αἴδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο· ἔνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θείᾳ δόξῃ, καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μέν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπων Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράϋνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, περιϊπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ, ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ, δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγμασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ Βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν ἀσκηταῖς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθείς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως, Τριὰς ἡ ἄναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστῆρα, ἀνέδειξε σέ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθείς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἀποστίχου Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, Δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ. καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φέρων ἐν ταῖς χερσί, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν Δαιμόνων. φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεὶς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτήμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέρβλητος, ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγονὼς ἐνδιαίτημα, ἐν δύω φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν· ᾧ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμηνυκός σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὑρὼν, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος, τῶν αἱρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύω φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ τὰς Συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἑδραίωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει

ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

(Κεφ. ς'. 1. — margin note beside „πραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε“)

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχνων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συνανεστράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Ὠχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος, σαφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε, ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς Ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπων Εὐθύμιε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ

αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγονὼς Πάτερ Ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθείς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάῤῥους ἐξήρανας· χειμάῤῥουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγήν, νοερῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιῤῥοαῖς δέ, Θείου Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὤφθης θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς Ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ᾽ ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

Μετά τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή· Τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύω, εἰς ή.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ οὗ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἱρμῶν.

Ὄλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμιε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθείς, καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστόν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πάτερ, πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλῆσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στῖφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, θυσίαν

ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι. καὶ πρὸ συλλήψεως.

Περιουσίᾳ, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμενος. λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι. ἐπανεπαύσατο.

Ἄλλος.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθεὶς. πνευματικῆς εὐκαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε. καὶ εὐσεβείας σπόρον. ἔνθεον καταβαλόμενος.

Ἱερουργὸς ὑπερφυῶν. καὶ μυστικῶν θεαμάτων. θεοφόρε γεγονὼς τοὺς ἀπίστους. προσεννόχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντα. ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν. καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας. δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένῃ τῷ πόθῳ, τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας, τῶν Δαιμόνων ἐκφυγών, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ. σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα. θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα. τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν » ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, ταύτην τὴν ἀείζωον, τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν. τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον. ποντουμένην τῷ κλύδωνι. ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ. ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου. ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε. τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ. καὶ σῶσον παρέχουσα. σὸν λιμένα τὸν εὔδιον. ἵνα πίστει κραυγάζωσαι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκλινας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου. οὐ» ρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὤφθης σεσαρ» κωμένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ » δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαργάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς Θεόν· ᾧ προβαίνων ἐκραίθης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Ἠράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μεταναστης ἐντεῦθεν. πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονώς, συσταυροῦσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακεὶς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον ἔστησας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς. Κύριε.

Ὅλον σαυτὸν. Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας. ἀθανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου. ἀνενδότως κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος. ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως. τοῖς ἀσκηταῖς, γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Ἐπιφανεὶς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, υἱοὺς Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας, υἱοθεσίας Βαπτίσματι· τοῦ Θείου γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε.

Ὑπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ

τὴν σὴν, ἔδει ἀρετὴν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατακαλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή· χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὄρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκλαλήτου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετήσου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματόςσου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ᾽ ἡμεῖς σὲ Μονογενὲς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ Πνεύματι.

Γεγηθὼς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀσκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στῦλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος.

Ἰατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηταί, ὁ Χριστός σε Πάτερ, καὶ πεινώντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιςὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθὴς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινόφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νουθετῶν τοὺς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας, ἐφώτισας· καὶ μαγνῆτις ὥς περ, ἐφειλκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ᾽ Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Γόνους ὥς περ πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Ἔθετο σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρισσοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, Δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι᾽ ὧν βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· ἀΐδιον δὲ ζωὴν, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπείληφας, σκηνὰς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος, δέδοικα. καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαῤῥῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἔπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγενῶν τινῶν, γεννηθείς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ στειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. Ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν, εὐθυμεῖν τοῖς γεννήτορσιν, ὑπὲρ γονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτρωΐῳ τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλών, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων, καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι.

Ἔννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἔντινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων, μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται, ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὗτος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους, τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ, διαθρέψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν, καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν, ἀκαρπίαν νοσοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στῦλος, ὅν, ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα, καὶ συμπαρεστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νοερῶς καθορᾷν, καὶ τὶς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τὶς δὲ ἐσπιλωμένος πρόσεισι, τῆς παντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐννενήκοντα ἑπτά, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπής, τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὸ χρῶμα λευκός, τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνός, πολιὸς τὴν τρίχα, τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾷν Μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατής, οὐκ ἦν δέ, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ μακάριος Ἄγγελον, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι, τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
Θείως Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἀποῤῥαγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐῤῥάγη τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βρίθοντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα

τῇ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει. Ὅθεν καὶ προσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθείς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθείς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακοπείς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθείς, κατὰ μέρος πέλυξι διῃρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθείς, διεμερίσθη τριχῆ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναῤῥήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ.

Στίχ. Θλῖψις δεχέσθω τοὺς ἀθλητὰς τοῦ κρύους,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμᾶντε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἄρκτον ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παρέστησαν ἄρχοντι. Ὃς, ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. Δεσμοῦνται οὖν ξύλοις ὀρθίοις, μέσον παγεῖσι τοῦ ποταμοῦ, ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρον ἦν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων. πεπηγὸς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητον μεῖναν· κᾂν τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Οὗτος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρίκιος χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπεπίστευτο. Παντελῶς δὲ ἄσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τις πείρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ᾔτει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ, τῶν ἄρτων ἁρπάσας ἕνα, (καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοὺς παρασκευασθέντας κομίζειν ἄρτους·) μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὔπω δύω παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρίκιος, νόσῳ κατάσχετος γεγονὼς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πρακτέων λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι, διακρίνων ἑκάτερα· οὗ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λευχείμονας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν μορφὴν, μηδὲν δὲ ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξευρίσκοντας, πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστὰς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς πτωχῷ τινι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι, καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὦτα, λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξαι ἀνοῖξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤφθης εἴσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Ἕνα καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δύω ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀσκήσεως στάδιον, ἁγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἑνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις, κραυγάζων Εὐθύμιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν Δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερ φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου;

μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε, τὰς λαμπηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
» ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας (*).

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἄψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐθύμιε, χαίρων ὡλοκαύτωσας, εἰς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπολειφθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς πλῆθος τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρατήσας γάρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν, σπεύδων Εὐθύμιε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Συντονωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατείᾳ πανόλβιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελῳδῶν ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετανάστευων ἔφθασας, τῆς Σιὼν τὴν ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήντησας, καὶ κλῆρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων εὑρών, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις συμψάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας Δαίμονας, καὶ στῦλος ὁλόφωτος, οὐρανομήκης γέγονας, θαυματοποιούς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπράκτης ἔνθεος, διὰ βίου κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφήτης, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελῳδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μετὰ τόκον σε Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
» καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτί-
» σις καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ με-
» γαλύνομεν.

Ἰαμάτων σε πηγήν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ἐπιγείῳ Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρρωγὸν ἀπείργασαι, κατὰ Βαρβάρων· καὶ τῇ ποίμνῃ σου, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πάτερ Ὅσιε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐγνώρισε Χριστός σοι τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτῃ· οὗ μιμητής, δι' ἀρετῆς

(*) Εἴτε τοιαύτη ἦτο ἀνέκαθεν τοῦ Εἱρμοῦ τούτου ἡ ἀρχή, εἴτε ὁ Ὑμνῳδὸς ἐνήλλαξεν αὐτὴν ἐπίτηδες, ἀναγκαίως εἰς τὸν παρόντα Κανόνα ὀφείλει ἄρχεσθαι, Εὐαγεῖς Παῖδας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, Παῖδας εὐαγεῖς· καθότι τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἥτις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς Εἱρμούς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε. καὶ οὐχὶ Π.

γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος (*).

Μετέστης ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτής, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι, πρὸς οὐρανόν, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηκώς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ὁ βίος σου παμμάκαρ Ἀγγελικός· ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχή, φωτοειδεστάτη θεοειδής· καὶ εὐσεβὴς ἡ πίστις σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής, ἐγένου θεοφόρε, καὶ κῆρυξ Ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ἱκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενον, θείους μιμησάμενον οἰκτιρμούς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν Δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας· καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων· καὶ καθαράν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτο-
» τοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργὲ Εὐθύμιε, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ᾽ ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

(*) Κατόπιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε, ἀρχόμενον καὶ αὐτό, ἤγουν, Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ· ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἦν προστεθειμένον ἐνταῦθα ὑπό τινος ἐκ τῆς θ΄. ᾠδῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρόντος Κανόνος ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν αὐτό· διὸ καὶ ὡς ξένον ἀφῃρέθη ἐντεῦθεν.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήσαντος, Προδρόμου θεῖος Ἄγγελος, ἐκ στειρευούσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τοῦτον γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε, Βαπτιστὴς ὀρεσίτροφος, ἀκτήμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι᾽ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν Δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὢ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανών, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὀρθοδόξων ἔρεισμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὢ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι᾽ οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν Δαιμόνων ὀφρύν.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξίωσαι· Ὢ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστός, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αὔλους μονάς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν. Ζήτει εἰς Ὁσίους.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ Διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύῤῥον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύω οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.
Ἦχος πλ. β'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πενταάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὤφθη γέννημα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πενταάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίους θῆρας, πτήσσοντας δείκνυσιν. Ὢ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ Ἀθλητής! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον. τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἁγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας. καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διηλέγχθη.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ φυτόν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτόν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερούς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής, δεικνύμενος μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθήν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων θεόφρον τὸν γλυκασμόν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, πανἀληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἁγνὸν ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Ὁ αὐτός.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρόν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον ἔνδοξε.

Ὕμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῇ ζώσῃ σε, πρὸς τὰς ὁδούς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

« Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων « σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι« σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὥσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷσπερ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἁγνή· ὅτι ὑπερῆραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανῶν τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἤτταται μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὄρος φθάσας κατῴκησας, θείῳ ὁδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα, πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείροντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὁ γνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀρρεύστου τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς παναρίστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανίας ὑπερόριος γέγονας, τοῦ Τυράννου· εὗρες δὲ μακάριε, τὸν Ἰησοῦν Παρακύθων.

Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους, τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Ἀπορρήτῳ προνοίᾳ, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας ἔνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἷλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρους ἄλλον, ὥσπερ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων πανοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέᾳ γνώμῃ, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ **Υἱὸς** καὶ **Λόγος**, ὁ τοῦ Θεοῦ σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Ξηραίνεται αἱρέσεων πηγή, βορβορώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου.

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴ τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὑψούμενος, ἐπὶ ξύλου παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχοις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανὸν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Ἐθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων· Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανίου Παρθένε· ἐν ᾗ σαρκὶ, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσεσιν ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσεσιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κῆρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὰ χείλη ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας· πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα·

Χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.

Χαῖρε μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.

Χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή· χαῖρε ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος· χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνῃ.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε κῆρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἀ χεὶρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις,
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν διδώς.

Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κώνσταντος, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα, τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς, τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρεῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα θείῳ ζήλῳ, ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε,

(*) Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παρεφθαρμένα ὄντα πρότερον καὶ ἐλλιπῆ, ἐπιδιωρθώθησαν ὀλίγον.

καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρῳδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολὰς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς, τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας, συνθεὶς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύω Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἱρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν.

Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκατασταθῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύω αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἐξωρίσθη. Ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἷά περ θάλος.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἔννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε. Καὶ καταπτᾶσα περιστερὰ, τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ· ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν Περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε· καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρου τινὸς, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου,
Ὢ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, οἵτινες εἶχον κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ οὖν ἀνατραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, εἰπόντων αὐτοῦ τῶν γονέων. Ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ῥώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθέν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας. Εἶτα, ὀν... δηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμ... ρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ πρηνεῖς κατε... οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι, ταραχθεὶς ... μῶν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, κρατηθεὶς καὶ ὁ Ἅγιος Εὐγένιος (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἔτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν. Διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἁδροῖς τύπτεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόνως ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἅλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα, καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν· καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἁγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυῒδ λέγει,
Ἤρεσκεν Ἁγνὴ πυρπολουμένη, Λόγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἁγνὴ, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ῥώμης, γένους λαμπροῦ. Αὕτη, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασταθεῖσα, προετρέπετο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύσῃ, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δὲ, Οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· θαρρῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἁγνὴν πομπεύειν, μετὰ ἐνδύματος ἑνὸς, εἰς ἔνδειξιν, προστάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσῄει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύνοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τις, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὥς τις θηλυμανὴς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους, προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς ... ὢν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων· Μεγάλη Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τὴν Ἁγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καί φησι· λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἁγία, Ὅτε ἐκέλευσας ἐνυβρισθῆναί με, ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τις νεανίας λευχειμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελθόντα, μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥῖψαι φωνὴν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ ἄρχων φησί· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πεῖσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστησε παραυτίκα τὸν νεκρόν. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα· Ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ, ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυσον γενέσθαι τὴν Ἁγίαν προσέταξεν. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ Ἁγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στεῤῥῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητὸς εἶ.

Στύλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν, Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτῳ, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδαμῶς, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἤδετο ὕμνος παραδόξως, ἱσταμένου σου φλογὸς ἐν μέσῳ μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλῆττον, πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον, διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσταυρώθης. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας. Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος πεπλανημένοις. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέῳ παμμάκαρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστῆσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρές σε, Ἀθλοφόρε ᾐδέσθησαν, ὥσπερ Δανιήλ, τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γάρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοι, ἀχθεὶς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγὰς κατανύξει, δακρύων εὐαισθήτως, προχέων θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρός, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ο Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔτισου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μέν, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Ἄδεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἵστασαι πρὸ θείου, βήματος μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο οἷά περ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοῖς ἀναιροῦσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευράν, λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειψας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ὡς θῦμα ὡς περικαλλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα, ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου ὡς καθαρὰ προσφορά, ὥσπερ στρουθίον ἐκλεκτόν, ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον μάκαρ φυτόν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, νίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ἡ μνήμη ἡ πλησιφαής, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ᾗ δυσωποῦμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷά περ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεόνυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρός, λύτρωσαί με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν παναμώμητε.

'Ο Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε θεσφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Ἐπιφανεὶς Νεόφυτε, ἤγειρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας· ᾧ καὶ νῦν στεφηφόρος, θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σέ, ἀνυμνούντων Ἅγιε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνευ σπορᾶς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἑνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος Πλ. β'.

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόλβιε Μάξιμε. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθέ-

νε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. Η Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀῤῥωστίαις σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὅμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξᾴδει θαύματα, θαυματουργὲ Ἀναστάσιε· θαυματουργίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δι᾽ αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὔκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στεῤῥὸς ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στεῤῥά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις καταικιζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα· Οἴ μοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρόν, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θείου Παύλου υἱοποιΐας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητὴς, Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖς δε γεραίρω (*).

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν· Ἕλλην γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου Χριστὲ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σοῦ τοῖς χείλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας,

---

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν τοῦ Μάρτυρος Ἀναστασίου Κανόνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ προεορτίου Κανόνος εἰς τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης (Δεκεμβρίου η΄.), ἥτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τοῦ Ἁγίου Παταπίου ὄνομα, καί τοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, μαμμάκαρ ὡραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονείαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενήν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφὴν εὑράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ὁ τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπράν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὤφθης ὑπέρτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς, διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλήσαι ἑλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκήρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινήν, τὴν οἰκουμένην θεϊκεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς σε θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἀρετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθείς, πόθῳ κατάλληλον ζωήν, μετῆλθες θεόληπτε, διὰ παντὸς σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανίου χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἁγνή, εὐηγγελίσατο εἰπών· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων, αἰτίου φωτός, ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν

κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστὴρ τῆς εὐσεβείας. ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε·

Ὁ Παύλου τοῦ θείου, στεῤῥὸς μαθητὴς, διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται, τὰ τούτου διασπείρων, διδάγματα πιστοῖς· δι᾽ ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανεὶς, λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ παντευχίᾳ. νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ὁ μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρὶν, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρυαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφὲ, εἰσάπαν ἐξαλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ Δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὔας τῆς πάντων μητρὸς τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατενώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο.

Στέφος εὐπρεπὲς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διάδημα, Βασιλείας ἀξίως περίκεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι᾽ ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὀσφραινόμενος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέδωκας τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Ἅγιε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαθέσεως.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νενίκηκας, συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια σοφὲ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος, ὁ τῶν Προφητῶν σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» νάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ, ἀνυμνήσωμεν πάντες· σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἁλιεὺς ἐμπειρότατος τὰ τῆς χάριτος ἁπλώσας δίκτυα, Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον, ὥσπερ θήραμα ἅγιον, εἵλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ Διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστεως τὸν λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πιστεύσας γὰρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ᾽ ὤμων ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἔρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερίῃ πνεῦμ᾽ ἤρθη Τιμοθέοιο.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας, πατρὸς Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστό-

λῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ Θείου Εὐαγγελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἠγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, (ὡς τά τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων Ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει) καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπορορίας, τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ Μακάριος Τιμόθεος, τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατά τινα πάτριον ἑορτήν, Καταγώγιον οὕτω καλουμένην ἐν τῇ πόλει Ἐφεσίων, εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπᾳδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ λῃστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾷν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὕστερον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος, ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ Ἡρακλείου, ἐκ Πατρίδος Ῥαζὴχ, χώρας Νουνή. Ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουνδὰτ, υἱὸς Μάγου τινὸς, καλουμένου Βαὺ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἧκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουνδὰτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ νικώμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ πιστοῦ τινος, τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφὰς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς, οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλῆρες οἴνου, λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ Χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαγλευάσας, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν. Ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας, ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν Περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρὸς, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου. Εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου,

Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά.

Στίχ. Ξίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύω.
Τιμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινοῦ χάριν.

Ἄῤῥηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.

Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

Ὄντως στρατηγοὶ, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλῇ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατῴκουν. Βούλγαροι δὲ οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἧκον Ῥωμαίους καταστρεψόμενοι. Θρᾷκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους. Ἐπεὶ δὲ Κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος, ἐπὶ γῆν ῥιφέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀποῤῥήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Διτζεγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Ὃς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουὴλ, μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμὼν, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγεὶς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς τοὺς μὴ πειθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν ὑποβαλὼν, οὓς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπεῤῥίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβέλτου Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος τριακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῇ θέσει φαινομένου εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Συγχορευτὴς, οὐρανίου τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονὼς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἱερουργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιωπῆς, θεογράφους ἐπιστολὰς, Παῦλος ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς Μαθητῇ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενὲς, τῆς σαρκὸς ἐῤῥώννυεν, ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ, σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐσχημάτισας, τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἱερουργὲ, Μυστηρίων Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ὁ Ἀθλητὴς, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνὺς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἑκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσοσθενὴς, ἡ Τριὰς πιστεύεται, τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς· οἱ γενναῖοι γὰρ Ἀθληταὶ ταύτης ὑπερήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιωμένος, ἀνεδείχθης Τιμόθεε μάκαρ οὐρανῶν τὰ Τάγματα, μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὤφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὦ Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔσχατον τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἷά περ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντός, ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος τρανῶς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ἦλθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτης, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν Δαιμόνων διεκφυγών, καὶ πατήσας τῶν Εἰδώλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔβαψας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸν Σταυρὸν δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονήν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ῥῆσις τοῦ Δαυῒδ πεπλήρωται· ὡς ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας, τῷ κηρύγματι, περιαυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διό σε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλης ἀρχιφώτου πάνσοφε θεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλώμενος, καὶ καθαρῶς ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἴσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Μονογενῆ ὀρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν, τοῖς διδάγμασι, τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἔνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ πλήρωμα, τῆς Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας· ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως· ἧς μετέσχηκας, ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυὰς φωτοειδέστατος σήμερον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, ὁ θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον,

ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογενήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ στεῤῥὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, νικητὴς Μήδων καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελών, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτή, κεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι· τρυγών τε ὡραιοτάτη, καὶ χελιδὼν ἐκλεκτή, καὶ στρουθίον ὅλον καθαρώτατον· ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις Θεία, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλαστάνουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ Μαρτυρίου κυάζοντα. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου, ὅνπερ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεών, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὤφθης μυστικῇ γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον· πόνοις γὰρ ἀσκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὗ νῦν ἐμφορούμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἑορτάζομεν μακάριε.

Ὅτε, ἱερούργεις τὴν φρικτήν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερουργούμενος· τὸ σὸν αἷμα δὲ πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου· ᾧ σὺ ῥαντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος θεσπέσιε.

Θύων τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἁμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε τετύχηκας.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον, Κλήμης ὁ παναρίστος κατεπλούτισε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας, τοὺς θείους στρεβλούμενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτου ἁπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρός, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, ταῖς ῥανίσι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολύαθλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεόληπτε ἑπταπλασιάσας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ Δαιμόνων ἰσχύν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃ ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἱερεῦσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν αἰκισμῶν, τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα. ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν· Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· Οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἥδιστος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων συνάθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεύς, καὶ ὡς Μάρτυς ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ, Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῇ κλήσει, γεγενημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ηξιώθης ἔνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερὸν Κλήμεντα· μεθ᾽ οὗ σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε· ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως· μεθ᾽ οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὡραίους ἤνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτους μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὤφθης μιμητής, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῷ, καὶ αἵματος ῥαντισμῷ, ἁγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, πάναγνε ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὑμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον· δι᾽ ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς σε καὶ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσσῃ, δέδοσαι ἔνδοξε· ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων, Δημιουργός σε ἐῤῥύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἥλων, καιομένης τῆς σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὢ παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος, πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νηδύϊ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατατεμνόμενος σοφὲ Ἱεράρχα, ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκάζοντας, καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀγαθόν σε Ἄγγελον γεγενημένον, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρίδῃς, ἡ πάντων ἀντίληψις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα Μητρῷα μητρικῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικήν, στάζον ἀγαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε παμμακάριστε.

Λειμῶνα θέοντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμάτων (*) τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, ἔνδοξε δρεπόμεθα· καὶ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις κατευφραίνομεν.

Ἡμέρας γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρότατον, γενομένη χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν μου μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυώδυνα ἐνεγκών, βασάνων εἴδη γενναῖε Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν θεόφρον ἡγίασας.

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστός, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ξύ-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

δοξε, καταπλήξας ἅπαντας. ὑπομονῇ σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστόν. φρουρὰν κατῴκουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε ἀεί. Θεοκυῆτορ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Αἰκίσεις πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας· νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θέμενος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ἡ θεοκόσμητος ξυνωρίς, ἡ διαφανὴς ἠγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, μήτραν ἁγνισθεῖσαν Ἁγίῳ Πνεύματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Ἄλλος. Ὄρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ἀθρααὶ πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσῃ ἐθλήθητε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Κόσμος ὡραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλητῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Ἁπλωθεὶς εἰς κράββατον, καὶ ὀπτώμενος ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθάγγελε Ἀγγέλους ἐξέπληξας, ὁρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε. χαρισμάτων ποικίλων διανομήν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πιστῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος. τῶν ἀγώνων ἡ τριβή. τῶν αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στεφάνωμα μυστικὸν, καὶ κάλλους διάδημα, καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς. τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας· θεόφρον ἀθλητὰ. ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος. Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι᾽ Ἀγγέλων, νευρούμενος τὸν νοῦν. τοὺς αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥᾳδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ἱερὰν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος σοφοὶ, δεσμοῖς συνθλίβει. καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίαν ὕπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἁγνή, καὶ [illegible] ...ους. γρηγορεῖν με ὑμνοῦντα καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου ταῖς πράξεσί μου, κατήλθον εἰς βυθὸν· ἀλλ᾽ ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι. Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα. τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε. Κλήμη πολύαθλος ὀφθεὶς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστὲ, Μαρτύρων, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεοῦ συγκληρονόμος, ὡς Ἠλιοὺ ὁ θεῖος. τὸν Ἀχαὰβ ἤλεγξεν, οὕτω καὶ σὺ, Κλήμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους. καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ, κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὑρὼν, πόλεως ἐναθλῶν συνώδευσας, φαιδρῶς κραυγάζων· Χριστὲ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτη, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Ὁ Μακάριος οὗτος καὶ Θεσπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλη σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνη αὐτοῦ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτὼ χρόνοις καὶ εἴκοσιν αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγών, οὐ διακοπτόμενος ἐκεχειρίᾳ, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτήν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἑκατέρωθεν νόμος, ἵν' αὖθις ἐπ' ἀλλήλοις νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ σύντονοι καὶ ὀξεῖς. ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν. ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει. ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα. Διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθών, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γεγονώς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας. πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοὔνομα Σοφίας. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαέτης ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται· Ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἁγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ (ὧν εἷς ἦν ὁ Ἀγαθάγγελος) πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθών, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δέ, καθ' ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀπόκλειστοι, μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγελον τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφήν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἄν, φθάσαντες εἰς Ἄγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθείς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπτη μονάς.

Τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν Μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται· εἱρκτῇ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βάκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδήροις πεδεῖται, καὶ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ θεῖος Κλήμης ἰδίως.

Ἅμα δὲ Ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βάκλοις αὖθις τύπτονται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξέσι, κατὰ γῆν ἐμπαρεῖσιν. ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἳ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μόλυβδον λυθέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· λίθοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἑλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὖθις προσομιλεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθείς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαϋσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαϋσιμᾶς τῶν Σύρων,
Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαϋσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὤν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ᾿ ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥάκη συῤῥάπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεός, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην, καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οὐχὴ χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου,
Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Κώμη τίς ἐστι τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πρὸς ἑσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσανὰ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρών, καθεῖρξεν ἑαυτόν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν. Ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαῤῥήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν. Οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέῤῥηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ᾿ ἧς ὥρμητο, νύκτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτόν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθεῖρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ᾿ ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ᾿ αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγξατο· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. (Γαλ. β΄, 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ Μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον χορεύει αἰώνια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἔνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύω,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ, διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πανήγυρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κράζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνώσης, φυσικῇ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἄλλος. Μὴ παραδῴης ἡμᾶς.

Ὥσπερ οἱ δύο ἀεὶ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμόν, λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας τρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκός σου τραύμασιν, ἐχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτους, ἀθλητὰ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνέ, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχες Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ η΄. Νόμων πατρῴων.

Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε, τὸ στερέωμα πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δέ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ᾿ εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ᾿ ἀντὶ τούτων, τὴν διαιωνίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπείληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγήν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀϊδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων τε, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἑαυτῷ καθ᾿ ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἑνώσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοώντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας, ἤρδευσας πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ἴσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων Βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλθες ἀθλοφόρε, ζήλῳ πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε, καὶ σωζόμενος, κράζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος· ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιὰς Θεομακάριστε.

Ὁ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, τὴν ἁγίαν κορυφὴν θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι᾿ ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακρούς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄναρχος, σωματωθείς, Υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, Θείου τῇ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος.

Ὡς ζεῦγος ὡραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε Θεὸς τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ἡ γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός, ἀγάλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ, ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς, Παναμωμε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ σκότος ἀπέλασον Ἁγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτείνας Κλῆμη τὸ κλῆμα, τῇ ἕλικι τῆς Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς οὖσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη, βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα, ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ διαθέσει σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ, τὸ κριθέν σοι ἔννοια, ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία λειότητος· καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων, τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον, ὅλον σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος· ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν, Παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρός, καὶ συναΐδιον Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύω Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἷς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητῶς, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, καὶ Κυρίῳ ἁγνῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐννοήσασα ζωήν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεῖκός, τῆς ἁγνῆς ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας μακαρία, ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ
» τὴν γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου
» Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Προῖκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἁγνείαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνήν, τοῖς δάκρυσιν Ὁσία, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτήν, καλῶν παρεχομένη, εἵλκυσας πολλάς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορραγείσας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἁγνή.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὡς δάμαλις ποθοῦσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἰπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Ἐράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμόν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανούς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἑκάστοτε θρέμματα.

Τρυγὼν ὡραιοτάτη, χελιδὼν λαμπροτάτη, καὶ νοητὴ ἀηδών, τῶν ἰξευτῶν διαδρᾶσα, τῶν νοητῶν παγίδας, ἐδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκτεις ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε,

τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἔνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σὲ Ὁσία κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακράν, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὁσία δεήσεσι, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστόν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγὺς καὶ πόῤῥω, ξενοτρόπως Ξένη ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
« μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
« γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
« κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἵλεων, Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι, ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυριν, ἔνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχοι.

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὐ ζῶσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτῃ.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, δύο παιδισκῶν, ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένων, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν πόλιν τῶν Μυλασσῶν κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου τοῦ Μοναχοῦ, (ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανείς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων) εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη. Ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι, καὶ τινων ὀλίγων Παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν εἰς τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτήν, ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν. Καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι' ἀστέρων ὤφθη Σταυρός· ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος ἀςέρων χορός, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρᾶς ἕνεκα νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθέντα αὐτῇ πρὸς Θεοῦ. Καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐκέτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε καὶ κύκλος. Ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὁσίαν, μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, διηγησαμένης τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ γονέων προσηγορίαν· Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.

Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος.
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ

ἡγεμόνος, ἐν Κλεοπάτριδι τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων, ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτά, ὁ δὲ Πausίριος πέντε καὶ εἴκοσι, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λῃστῶν, (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοινωνῶν) ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι. Καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτούς, προσεγγίσαι μὲν οὐκ ἐτόλμησεν· ἔντινι δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερμανθείς, ὑπέστρεψε, καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανόν, ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ Τυράννου· καὶ ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἥλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρός· καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. Παῦλος δὲ καὶ Παυσίριος ἐν ποταμῷ βληθέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενὴς ὢν κατὰ τὸν μέγαν Ἰώβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, γεννᾶται ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων, ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει (τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἐννοεῖ). Καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ, ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς ἐκδιδαχθείς, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστόν, ἐμίσησε τὸν κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀποῤῥαγείς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανούς. Καὶ ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ἡσύχαζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος δὲ καὶ Ἱερεύς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἱμοβόροι Ἕλληνες ἔσπευδον καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφεὶς τὴν Ῥώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ χάριτι κατεφώτισεν, εἰς θεογνωσίαν μεταβιβάσας. Ἀλλ' ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε Ἄρχοντα. Διὸ καὶ κρατήσας αὐτόν, σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παῤῥησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινόν, πρῶτον μὲν ἔτυψε, μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. Ἔπειτα δέ, κατὰ πόλιν περιάγων αὐτούς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ᾔκιζε, πῇ μέν, τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν δι' αὐτῶν, πῇ δέ, ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτούς, εἰς πῦρ ἐναπέῤῥιψεν. Οὐκ ἐλυμήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν· οὓς καὶ λαβόντες πιστοί τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος, παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀρέων κορυφάς· οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώμενος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίει δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα οὖν καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὕστερον δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος· ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα, κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὕστερον δὲ νόσῳ περιπεσών, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος, θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, Δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. Τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβολήν, ἐξ ἐπηρείας Δαιμόνων, ἐσθίουσαν· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηνούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν

ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικιδίας· διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου, μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον (μανδύαν) τοῦ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον Ξύλον. Ἐπίσκοπος δέ τις ἀπὸ τοῦ Καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀπεκόμισεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συσχὼν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπεισεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεὶς Ἑλλάδιος αὐχένα,

Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ᾔσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακρούς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μυλασσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς θεονύμφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων, τῶν μελῳδούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις μακαρία, καὶ τὸν δικαίοις ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἁρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται, ἑνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἤσκησας ἔνδοξε, καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον, εἰσῳκίσθης προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη Χριστὲ ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρύων· τῆς ἀγάπης ὄμβροις, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν· ἐδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω, χορεύεις κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ κατεσκήνωσε· καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθᾶραι φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐ-
» τοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον,
» καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δο-
» ξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα
» κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Δι' ἀσθενείας ἔνδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωήν, καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανοὺς περιπολεῖς, ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πολίτευμα, ὡς ἁγνὴ Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνὸν, ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτήν σου σορὸν, τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλη τῶν παθῶν, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα, θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁρᾷς, θεουμένη λάμψεσι ταῖς θείαις Ἁγνή· ὁρᾷς δὲ ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἁμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ὡς παρθενείας τέμενος, ὡς ἁγνὴν περιστερὰν, ὡς τρυγόνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χριστοῦ, ὡραίαν καλήν σε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἁγνὴ, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

• Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
• ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
• Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
• το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
• ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας, τὸν σταυρόν σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡραιότης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κτίστην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι, γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε, θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφανέρωσας, τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσιμος, ἱερὲ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε, χαρμονικοῖς μελῳδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· χαίροις ἄστρον νοητὸν, καταυγάζον τὰ πέρατα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων· χαίροις σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ, τοῦ Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμμουσον, λιγυρὰν κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον, Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκαλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλποντες· χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος· χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πατέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφενδόνησας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον· καὶ πόρρω ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σὰ πρόβατα, περιθάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος· διὸ τοῦτό σε τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις ἰσάγγελε, ἐγκωμίων σε στέψωμεν, τὸν ἐν γῇ βιώσαντα, ὑπὲρ ἄνθρωπον; τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς, Ἀποστόλων τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ Ὁσίων θεῖον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας, Ἀρχιερεῦ ἁγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας, ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου ἐκδεχόμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, παμμά-

καρ Γρηγόριε· οὗ ἐνώπιον ἑστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημόνευε, τῶν τελούντων σου, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὸν ἀρχηγὸν, Πατριαρχῶν τὸ γέρας, τὸν μύστην τῶν δογμάτων, καὶ ἐννοιῶν Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὦ θεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις Θεολογίας πηγὴ, σοφίας ποταμὲ, καὶ βρύσις θείας γνώσεως. Χαίροις ἀστὴρ φαεινότατε, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα, καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσεβείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας, διώκτης ὁ γενναῖος. Ἀλλ' ὦ πάνσοφε Θεολόγε Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεὶ, τὴν θεάρεστον καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐρασταὶ, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν θεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαίροις σοφὲ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερὸν, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, τὸν νοῦν τὸν θεῖον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου, αἰνέσωμεν θεόφρονες.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, ηὐτρέπισε τοῖς πᾶσι, τῶν θείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέγας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, ὁ θεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ· Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μαρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χείλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· Θεολογίας γὰρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν εὐΐλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς πρὸς Κύριον, πρεσβεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον· τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν, τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν· τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν· τὸ ῥεῦμα διδασκαλίας τὸ ἥδυτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανόβροντα χείλη· τὴν πυρίπνουν γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν· τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὕμνοις, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα· ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον. ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἱρετιζόντων ἰσχυρότατον. τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τά-

λαντα ὡς εἰκός, καὶ κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι.

Δόξα, Ἦχος Πλ. δ'.

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὑρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 7. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ- Κεφ. δ. 7.
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ Κεφ. ι. 31.
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστης γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρό-

νησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελ.
Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως καθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσεδρεύσας, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπεληλυθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἵλκυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες θεηγορίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ σου θεόρρημον Γρηγόριε, τοὺς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλῆσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψας τὸν περίγειον κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α΄.
Ἐνθέοις πράξεσι (ὅρα τὸ πρῶτον)
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος Πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἑνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλῃ θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρον, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἑνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους· τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἑρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεηπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀει-

θαλεὶς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόῤῥιζον ἐκτεμὼν, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρήγορος ὀφθαλμὸς, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ μοι ἀεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους ἁγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεὺς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στῆσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρασταί, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα.

Ὁ Λόγος Πάτερ ὁ ἄναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμυθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν ἁγνή, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος Κανών, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔπαινον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριὰμ δὲ σο-
» φῶν γυναικῶν· Ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ᾄσωμεν.

Ῥύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοὺς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Πλάκας θεοχαράκτους, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν.

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἑνὸς Ρ, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπό-
» λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὔσημος, θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ῥήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἁγνὸν Σαμουήλ,
» ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομήτορ Ἄννα νῦν γηθομένη, ᾄδει σὺν ἡμῖν·
» Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὁ δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρός, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ὁ πρὸ τοῦ ἑλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἁγνείαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς Προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατερραγμένους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρός, τῇ ἀηττήτῳ, δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κῆρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἄχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ΄. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Μύστης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ, δογμάτων μαρμαρυγάς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἣν μελετῶντες ἀεί, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ὄρθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτῖνα τὴν τρισήλιον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἱρέσεων, αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου Θεολόγῳ βροντῇ, παμμάκαρ θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ᾽ αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ἀνῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωήν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἁγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατόν σε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Σὺν τῷ θαυμασίῳ στὰς Ἀββακούμ, ἐπὶ
» τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ
» τὸν ἐπ᾽ ὤμων Χερουβὶμ κατανοήσας, τῆς
» παγκοσμίου γέγονας, μυητὴς σωτηρίας, ἀεὶ
» κραυγάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεοῦ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Ὁ τὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθροίσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ ἄϋλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάντωρ Χριστοῦ θεράπων, τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ἵλεων.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος λίθος, λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσ-
» ματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν ναῷ τῆς
» δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορού-
» μενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς
» αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θεῖος τῶν σῶν, καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ἠράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, παμμάκαρ τῶν χαρίτων εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν Ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν θεορρῆμον ἐπόθησας· καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθείς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι τὴν Εὔαν, μητέρα τὴν σήν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοήν, προδήλως

θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἠσαΐου, Σεραφὶμ φέρει χειλέων ποτέ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν· ὁ δὲ καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Ὅλῳ τῷ πυρὶ τῆς θεοπτίας παμμακάριστε Γρηγόριε, προσερπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχειρί, τὸ τριλαμπὲς ἐξήντλησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρείς, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δέ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανακλῶσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρός, μονογενῆ Λόγον τὸν ἄναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρημάτισας, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ῥείθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου πάνσοφε, Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατεξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποίμνην σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἥπερ, εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν λόγων σου.

Ἵνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλουτήσῃς τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστίλβωσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἔνθεν, καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ὅλος συγκραθείς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ἐγένου φωστήρ, Πάτερ ὁλόφωτος, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι, τέρπων τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε Γρηγόριε.

Νέος Σαμουήλ, θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμούμενος, καὶ τῇ τῆς ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρός, τὸν Λόγον δεχόμενος, γραφόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι ἐγνωρίσθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μητροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε· σὺ γάρ, τὸν ἀπεριόριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφοράν, φυγῇ κλύδωνος, κλήρου, φορᾷ, καὶ λαγόσι συσχεθεὶς ἁλίου θηρός, οὐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα Ἰωνᾶς· Πρὸς σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω Χριστέ.

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευθμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπότῃ, καὶ σιγὴν ὥσπερ λόγον, Γρηγόριε τέθεικας πανάριστε.

Ὁ δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κατευνάσας ἅλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγων ἅλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος σταγών, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε (*).

Θεοτοκίον.

Ἀπερινόητον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυστήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου, ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἤρδευσας, Γρηγόριε· καταλληλότερον μὲν πρὸς τό, σταγών, ἀκατάλληλον δὲ ἴσως πρὸς τό, Δεσπότῃ.

σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν.
Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Ὁ μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐάλεντος· ᾧ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, οὐράνιος δέ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ Νόννα, οἱ τὰ εἴδωλα πρότερον δι᾽ ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνήσιος μύστης καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλλος οὐδείς, μετελθών, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ᾽ αὐτὸν γεγένηται βίου. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφήν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες, οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων ἔλαβον, ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τοῖς ἔντε λόγοις, ἔντε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός, ἔχων ἐπ᾽ εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασὺς δὲ ἱκανῶς· φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος καὶ πανευσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὥρμητο, πόλεως Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθών, οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε. Πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτόν, τῶν ἀγώνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἔν τινι εὗρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἰδὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὗρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰδέ τινος ὑπνοῦντος ᾔσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. Ὥστε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοί, εἰκόνες τινές, τὴν αὐτοῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετήν, γεγόνασιν, ὧν εἰσί· Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐ-

(*) Λέξις Λατινική, ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτέον δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ληγάτον· καθότι τὸ Λατινικὸν Ε ἐνταῦθα ἐστὶ μακρόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ᾽ Ἕλλησιν Η.

πιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμεναι ἦσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Στίχ. Πάσης ἀποστὰς ἀγάπης κόσμου Μάρης.
Εἰς θεῖον ὕψος ἧκε θείας ἀγάπης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὤν, καλόφωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων, ἠγάπα μὲν ἀεὶ τὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀτρώτους διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν, ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀπατάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὁμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτόν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελέσας. Καίπερ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον, ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. Ἐννενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἅλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν Θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ Θυσιαστηρίου χρησάμενος ὁ Ἱερεύς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν καὶ σωτηρίαν προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δέ, πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ δούλη Λόγου,
Δούλοις Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὠράθη,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀπολλὼς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον.
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἀπολλὼς τὸ θράσος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Παῖδας εὐσεβείᾳ.

Ὅλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοΐ πεφωτισμένῳ τὴν πηγήν, τῶν φωτισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταῤῥάκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγάς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας, τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς καταστραπτόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Εἱρμὸς ἄλλος

« Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν « φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειαν « ποτέ, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ « συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὕμνον ἔμελπον· Ὁ « τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδίκων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστηκὼς Γρηγόριε, τοὺς αἱρετίζοντας πυρός, χαλεπώτερον φυσῶντας φορᾷ, εὐσεβείᾳ κατεπίμπρας, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοίᾳ, τὴν δογμάτων εὐσεβῶν Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγήν, ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρδων ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωήν, ὦ Παρθένε ἐκβλαστήσασα, τὸν Παράδεισον οἰκεῖν τοῦτον ἀνέστησας, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Καταβασία.

« Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο- « λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-

» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς » μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα- » τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικήν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι πάνσοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τήν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ᾗ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν· ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχθης παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονήν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βα- » σιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες » ἔθησαν ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προ- » θύμως ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου » τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογός, ὑπεραρθεὶς καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσωθεὶς Τριαδικός, μυστηπόλος ἐκφανθείς, καὶ κήρυξ βοᾷς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων εὐμαρῶς, τῶν πειρασμῶν ὑπεκδύς, πρὸς οὐρανὸν ἀνέπτης βοῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσοφαὴς λυχνία τὴν σήν, συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γέννησιν Ἄχραντε σεμνή· σοὶ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας, » προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ » λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς, ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα· ᾗ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αἴγλῃ τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένη Θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως, ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταλη- » ψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν » νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θεαρ- » χικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε » Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν θείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ταῖς ἄνω χορείαις, συναρίθμιος ὑπάρχων, Ὅσιε Πάτερ, (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζῃ·) ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὰ θεῖα μαθὼν ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεὶς, ἀδίδακτον ἕνωσιν, ἀσχέτῳ σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἁγνὴ, τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενικὴν, μὴ διαρῥήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτο-
» τοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, φῶς αὖθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλ᾽ ἓν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἷς Θεὸς γάρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ὑψηγορίᾳ χρώμενος, τῶν δογμάτων πανσόφως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Θεὸς ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ θεῖον, σῴζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, ταῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστὼς τοῦ Μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ Πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐναπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας, αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὗρε καὶ γάρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοὰς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμὰς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα. Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἥδυσμα, τὸν δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δοὺς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς, ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε, τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλουσα, Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς Ὁσίους σου Παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτήν, δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα πανόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκός, τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες· πολιτείαν δ' ἰσάγγελον, ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν, εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς, πανοικεσίᾳ πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς, ὁ σὸς ἱκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σκηνήν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι· διὸ θεσπέσιε, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐν σοί, κατασκηνώσας Πανάμωμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ ἄναρχος.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρεφόμενος τοῦ Δεσπότου, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σοῦ τοὺς παῖδας, κράζων θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἁγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοί, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· χαῖρε Δέσποινα.

(*) Τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως εὑρίσκεται ἅπαξ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ὀρθότερον ἴσως παρὰ τό, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσεσιν, ὡς εὔσπλαγχνος, ὡς ἀπαντᾶται πανταχοῦ ἐν τοῖς Μηναίοις.

'Ο Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς, ῥυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασίλεια, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνασωθέντες κλύδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνῶσιν, τῶν θείων καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν προτετιμήκατε.

Ἐκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομῆτορ πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκάδιε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς, ἡγιασμένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παμμάκαρ Ἀρκάδιε.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν πρότερον, ἀνακληθεὶς τοῦ θείου Πρεσβύτου, πρεσβύτῃ σε θείῳ, Ἀρκάδιε φίλον, Χριστὸς καθωδήγησεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον, καὶ συναΐδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἁγνὴν σε κηρύττομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν, συνεργὸν Ἰωάννη, ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας, καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέν-

τες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε. ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρήσασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις. μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἀβρᾷ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισίᾳ.

Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν, ἔνδοθεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύω υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπεὶ τῷ κατὰ θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὓς εὑρὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, μοναχικὸν σχῆμα ἠμφιεσμένους, ἐπέδυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθον ἀρετῆς, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ, καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι· Εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας τρεῖς· ἔνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδημεὶ, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν παλαιὲ Συμεὼν ἀπεξύσω,
Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διαιτώμενος, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀνθρωπίνης ἀπήλαυε· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ Σίναιον ἀπελθεῖν ὄρος, ἀφίκετο· καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρηνὴς πεσὼν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε, κελευούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ (πρηνὴς γὰρ ἦν κείμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὑρὼν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ μοναστήρια δύω οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβε, παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφύλακος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδυ.
Οἷς Ἀνανίας ἡδέως συνεισέδυ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσεται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει, καὶ τὰ εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστᾷ· μεθ' οὗ, ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τελευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφειλκύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν νέον.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύω.
Στεφθέντες εὗρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νοὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε· Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἕν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἑστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ἐλπὶς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Ἁγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῷ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στεῤῥῶς ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφυΐας, ἄθλους Μαρτύρων ἠνύσατε.

Ἄνωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἵλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἡνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Τὸν μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ὅθεν σε Θεομῆτορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτήν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες, ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ᾗ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις ἀπάτορα, δύω γνωριζόμενον φύσεις, τὴν Θεϊκήν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ παροικῶν ᾠκειώθης, ὦ Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει παμμάκαρ, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι. Θεοτοκίον.

Τὰς στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς χορούς, ὑπερανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά σου Ἁγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάν-

τλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιῤῥύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς εὐφημήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων. ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον. πιστοὺς εἰσάγει. καὶ τῷ τῶν ὅλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὦ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστὰς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῇ οὐρανόφρονας, δεικνὺς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακὼβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάριστε, τῶν ἀΰλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμᾶ.

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε, τὴν Βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσά σε, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτοῦμέν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Ὁ διά σε Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυῒδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κεφ.
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ι. κ.
ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε Κεφ.
φρόνησιν. γ. ι
Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν.) πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ

βουλὴ καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ· ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ᾿ ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει· Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμοτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ᾿ οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ Κεφ. ι. 31.
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾿ αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτε-

ρον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾷ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή, τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε· Χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ, τοῖς ἀΰλοις ἀρώμασι, καταπλουτήσας, εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατρυφῶντες λειψάνων σου, πιστῶς ἐξαιτοῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσὴφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρήμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν. παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἁγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναι με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θείᾳ ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, Ποίμνης ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμήν, οἷά περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεὶς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ᾗ τέθνηκας· ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.
Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.
Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύω, εἰς η'.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου·
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα τῆς λύπης λύσις.
Ἰωάννου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἅρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἅρμα πολυώνυμον, ἅρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἱερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῷ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνθησας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἣν

πρώην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ στύλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἁγνὴ ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξᾴδω μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας θεσμοῖς φυσικοῖς, αὖθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, σῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι τῶν ἰαμάτων αὐγάς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κἂν διπλοῦς πέφηνεν ἐκ τῆς Ἁγνῆς προελθών, σάρκα προσλαβόμενος· ἣν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπά-
» γη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοπο-
» ροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν
» τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Ἰσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποινα· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας, ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη· χαῖρε περίδοξε, καὶ περικάλλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἁγνὴ Δέσποινα· χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα, καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἁπάντων· χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐσέβειαν Πάτερ, ἐνθέοις σου δόγμασι· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὥσπερ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν ἰαμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσεσι καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Ὁ χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἣν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων. » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν » ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας. Ἀρείου κατῄσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξάριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἑπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σε δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, » σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα» τρικοὺς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ » Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυ» νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀνατολή, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίου, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ τοῦ Πατρός, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα, τοῦ ἀστέκτου, καὶ ἀΰλου ἄνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγέν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρόγραφον· διό σοι χαῖρε κράζω. δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφὴ καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν, στησάμενοι παναρμόνιον, τό, χαῖρέ σοι βοῶμεν· χαῖρε Δέσποινα κόσμου· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτή, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλουμένην. δυνατοῖς ἑξήκοντα· χαῖρε Παρθένε ἡ κιβωτός. ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος· λαβὶς ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βάτε πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστικὴν ὁλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος.

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὅλην τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον τρισμάκαρ ὡς Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρέ, τοῦ λάμψαντος Ἡλίου· χαῖρε νοερὰ Πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖρε τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφήτης, Θεογεννῆτορ προεώρακεν.

Ἄλλος. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων ἐρασταί, τὸν τῶν λόγων μέγαν κοσμήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπανιόντα δεῦτε τιμήσωμεν. λόγους ματαιόφρονας, σοφίᾳ λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ὤλβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλούτῳ Χρυσόστομε· χεῖρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονεξίας πλούτῳ τὴν βρίθουσαν, ἐλέγχων τρανότατα, καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλασται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, ἀγγελικῶς βιοὺς ὑπερίσχυσας, ἱκέτας Χρυσόστομε, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραί, ὑμνῳδίαις Κόρη σὲ μέλπουσιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν, ἐκ τῆς ἁγνῆς νηδύος σου τέτοκας, σάρκα προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· » τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιά» σματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ

» τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφο-
» ρούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς
» αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, ἵνα σοι τὸ, Χαῖρε, χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω· χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε.

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε· χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἁγνείας πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθενίας, κοκκοβαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶδες ὀσφράδιον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Ἀδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος· Παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάπτονται.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν στολήν σου, κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις τῶν πόνων σου, ἔδειξας λαμπροτέραν, τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις στελλόμενος.

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ σπορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννῆτορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὤφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἄλλος. Πρὸ σὲ ὀρθρίζω.

Ὡς ἔαρ ὤφθης, εὐωδιάζον μυστικῶς, χαρίτων ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων χκῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ῥεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγὴ, ἐπανελήλυθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Ῥυὲν ἐκρύβης, οἴμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ἱλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῷ Συμεὼν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
» δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ
» γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνε-
» σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἡ ἔμψυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγῆ, ἐρυθρὰν ἁλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδὰμ, ἡ σκεπάσασα, χαῖρε πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ᾀδόμενον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ, χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε· παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Ὑπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος· χαῖρε κοινὴ, τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις θεόσδοτος· τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω.

Ὥσπερ χρυσὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφὲ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρον Βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἐξαίσιον προτομὴν ἐργασάμενος.

Ὄργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα· κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Ἕνα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, κἂν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπεῤῥάπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία.

„ Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
„ μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
„ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ λαμπὰς ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τρίβους μου εὔθυνον, μετανοίας παρέχων μου καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἁφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζῃ, ὦ Ἰωάννη θρόνῳ·
Ἀλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν, Εἰρήνη λέγεις.

Ἄπνουν ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δίς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς Ἀραβισσόν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρία οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖν εἰς Πιτιοῦντα, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις, μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμηνύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἁγίου Μαθητὴς καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτόν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τάδε.

Ἐπιστολὴ Βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρί, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδόσιος Βασιλεύς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς

ἡμᾶς, καὶ ἀγαπᾶν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως ἐστερήθημεν· ἀλλὰ σύγε, Πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μεταμελουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶ ἐπιστρέψασιν, ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ Ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιοῦται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ. ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ Βασιλικῷ ἡ σορὸς, ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα, ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ, ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξώρισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει, πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναὸν, εἰς τὰ Ἀμαντίου ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον Ἅγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς, ἐπεφώνησε τῷ Ποιμνίῳ τὸ, Εἰρήνη πᾶσι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἐπὶ τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο· Ἀνὴρ γάρ τις ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου.

Περὶ δέγε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας ἕλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. Τί ἐστιν ὁ λυπῇ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κἀγὼ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ, εἰ μὴ Θεός. Ἀλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάσω τῶν γινομένων. Θάλατταν ὁρῶμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην· τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὁρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἀλλὰ παρακάλει τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς οὐ τέχνῃ περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρακαλέσας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοουμένῳ. Μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν, καὶ τῆς πατρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁρᾶς, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεὸς, φησὶ, Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ! Καὶ ἴδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν· Εἴ τις, φησὶ, λόγον εἴπῃ κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάζεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσῃς, ἀδελφὲ Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονῖσαι, πριονισάτω

με, τὸν Ἡσαΐου ἔχω ὑπογραμμόν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω. Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει, καί, Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. Καὶ ὁ Δαυῒδ καθοπλίζει με· Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην. Πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν.

Ἀλλὰ ταῦτα λυπῇ, ἀδελφὲ Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παῤῥησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλ' ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκεῖνον ἔβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νικητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; Ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα; οὐχὶ ὡς λῃστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; ἐκεῖνος πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἑνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω. Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος οὐ λαμβάνει; Τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις. Ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἄκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης. Τότε φησίν, ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ, σταθήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν.

Ὥς περ ὁδοιπόρος, ἐν καύματι, περιπατῶν, ἡνίκα εὕρῃ καθαρὰν πηγήν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὥς περ τις, λιμῷ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅ, τε διψῶν, ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ' ἑκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχῃ πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ· Εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν· ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὥς περ ὁ Λάζαρος τὸν πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράννους.

Μὴ οὖν ἀθύμῃ ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε. Ὥς περ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητός, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησον δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπεῤῥίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γάρ, Ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἰνοπότης· καί, ἐν τῷ Ἄρχοντι τῶν Δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ Δαιμόνια. Τί δέ, ὅτε ἤγαγον, αὐτὸν ποτὲ εἰς τὸ κρημνίσαι; ὢ τοῦ θαύματος! καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυον, καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν. Τί δέ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν,

καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός. Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων· ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε. Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν· καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀνέστη.

Ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρά τινι Πορφυροπώλιδι Γυναικὶ, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παῤῥησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πάντα εὔκολα αὐτοῖς ἐγένοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, Ἀδελφὲ, μὴ ἀθυμήσῃς. Ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὰς Παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· Ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνὴ, μοιχαλὶς ὀνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχός ἐστιν, οὐ σαρκὸς, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν Θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα· Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπήντων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλῆθος Μοναζόντων, Παρθένων, πηγὰς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερεν ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησε. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὥστε, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ εἰ μὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόῤῥιψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξῃρημένον,
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρως Πέτρε,
Οἶον ταμείῳ συγκομίζου τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
» μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιὼν πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμὼν θεοφύτευτος, εὐώδης κῆπος θεοβλαστούργητος, ἐνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Ὑπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ, χαῖρε κράζω· χαῖρε ἁγνείας πηγή· χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς, ἐπεγνώσθης θηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρωθεὶς Ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας, ὑπερευρίζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ᾐσχύνθης Δυνάστας, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς μόνος διῆλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθάρτῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐκ σοῦ Υἱὸς γεννηθεὶς οὐ τραπείς.

Ἄλλος. Ὡς πάλαι τὰς εὐσεβεῖς.

Ξενοῦν τὴν χήραν σοφέ, ἀσύγγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς Βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνή, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανῆλθες ἡδύς, ὡς ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Αἰτίρω σοι τὰς ἐμάς, παλάμας Χρυσόστομε, περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγόν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μυστική τις λαβίς, τὸν ἄνθρακα φέρουσα, τὸν νοητὸν ἔρχῃ πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσί, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
» ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ-
» σι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης, χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα· χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν Χριστὸν ὡραῖον· χαῖρε πίον ὄρος· χαῖρε κατάσκιον· χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ηὐδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾷ σου ῥάβδῳ, κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἀποσόβει πάθη, δεινῶς με πολιορκοῦντα, ἵνα τὸ χαῖρέ σοι Παρθένε κράζω.

Ὡραιώθης ὅλη, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὡραία· διό σοι τό, χαῖρε κράζομεν χαίροντες· χαῖρε Θεοτόκε, Ἁγνὴ κεχαριτωμένη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννῆτορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος· χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε λαβίς· χαῖρε τῶν ἀΰλων, Ἀγγέλων ἁγιωτέρα· χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἡ θεοῤῥήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὥσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ οὐρανοῦ ἀπηχήσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπήλασε.

Ἱερουργὲ τῶν ἀῤῥήτων μυστηρίων, καὶ μυστηπόλε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ· σωθῆναι τὴν ποίμνην σου.

Ὡς τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῷ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος, Ὅσιε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομῆτορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν.

Ἄλλος. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπονέμων ἑπταπλασίῳ, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύτῃ θρέπτρα· γλεῦκος προχέων ὡς πόμα δέ, τὸ τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔκφρων Βασίλισσα περιορίζειν, τοπικῶς ὑπείληφεν, ἀλλ' ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μετ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ

Ευγένιος Ευγενίδης Βιβλιοθήκη

τῶν Διδασκάλων· ἥκει γὰρ ἐφέστηκε διανέμων, πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶ σε Μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, εἶδά σε δ' ἀπρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει· πῶς οὖν Λόγε χερσὶ κατέχῃ, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν; ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε, τὴν ἀπόῤῥητόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας » προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ » λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν! ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννῆτορ ἐκ Θείου Πνεύματος· καὶ ὡς τεκούσῃ τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· χαῖρε ζωῆς θησαυρέ· χαῖρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ὤρθωσας Δέσποινα Ἁγνὴ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα, καὶ τῆς προμήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· χαῖρε χαρὰ τῶν Πιστῶν· χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Ἄξιον χαῖρέ σοι βοᾶν· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογεννήτρια· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ χρυσοῤῥειθρος, ἀθανασίας πηγή· χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύσσει μου βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, Χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν· Χαῖρε γαλήνιε λιμήν· χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φαραὼ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄλλος χρυσοῤῥόας, ἐφάνης πάγχρυσε Πάτερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα, καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βατὴν, καὶ πλευστὴν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ, τῷ ἱστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου, καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα, ποταμοὺς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόῤῥειθρα Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προσεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομῆτορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἄλλος. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορὸς, ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνοῦντες, τῆς Ἑορτῆς παμμάκαρ, καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ἰδοὺ τοῦ κόσμου ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος ἐναπέφηνε θεῖος πυρσὸς, τὸ γλυκύῤῥουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν καρδίας, ᾄσμασι πάντες, τὸν Χρυσοῤῥήμονα μεγαλύνοντες.

Ὡς ὀβολούς σοι δύω τὴν ᾠδὴν, ἀπόρου μου καὶ δειλαίας παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρευούσης, πόθου δὲ θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτὴν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεὼν· τὸν σαλεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε· τῆς τρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοὶ τῶν θείων ἀποβάντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ λύτρον τὰ εὐαγγέλια.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν » μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτο» τοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σή-

μερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρόν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου· τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητὴς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται, ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Ὁ στύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμὼν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρέσβευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Καὶ τὰ λοιπά.

Ζήτει Νοεμβρίῳ, ιγ'.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ· ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν Πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπρὰν, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοὶ, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητὸν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπαναστὰς, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε, φιλησυχίᾳ τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστὴρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ἱερὸν Ἀρχεῖον Λευκάδος

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστίχου, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας· Τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παμμάκαρ μνήμην, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε· διὸ καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με, Παναγία Θεόνυμφε· καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐφραὶμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφράτην.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εὐφραντικῇ ἐπομβρίᾳ σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγον μοι τὴν σήν, εὐφημοῦντι ἑορτήν, Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτιστικῶς, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταυγάζων τῶν Πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ῥείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγάς, αναβλύζων διδαχῶν θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρί, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεί, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μηδόλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός
» μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν
» σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
» τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κα-

ταυύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί. ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως γὰρ ἀεί. τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις. Ἐφραίμ. ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος. ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος. τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι. ἀειπάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑψοποιῷ. φέγγει ταπεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Ἀμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς, θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ἰδών σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιόν, λόγον σοι χαρίζεται· δι' οὗ αἱρέσεων δεινά, τεταπείνωται ὑψώματα.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικάς, Πάτερ καὶ νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον, ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτήν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ πλαστουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς, τὸ τῶν ἡδονῶν ὁλοσχερῶς, Πάτερ ἐξήρανας πέλαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἱρέσεων χειμάρρους μάκαρ κατέκλυσας.

Ὁ νοῦς σου νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραίμ, θεοειδὴς ὅλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θείου Πνεύματος, ἀΰλους τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ναὸς ἐγένου χωρητικός, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν Ἐδέμ, γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, ἐπιβουλῇ τῇ τοῦ ὄφεως· σὺ δὲ ζωοδότην Χριστὸν κυήσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐ ψάμμου θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀρραγῆ. ὁ θεοφόρος θέμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν. ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς. ὡς γραμματέως γέγονεν. ὑφηγουμένη γνῶσιν πανευσεβῆ. πλαξὶν ἐγχαράττουσα. καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνόν, Ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεων, ἀνανεύοντες πίστει διασῴζονται.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὁρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρός. τηρήσας σε ἄφθορον. ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι.
» τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι·
» Ἀνάγαγε. ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεί, προβλέπων τῆς ἐτάσεως. ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρόμου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατῴκησας. Βλέπων σε οὖν οὕτω βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου τὴν σὴν ἀνδρείαν καταβαλεῖν. καὶ τὴν ἁγνείαν μολύνειν σου, ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἤκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς, ἣν οὐκ ἔγνω.
Ἐφραὶμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλῶσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηύρον.

Οὗτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον· ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς πάσης κατανύξεως πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικὼς, πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε, καὶ τύπος τοῖς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου.

Στίχ. Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,
Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἀγρυπνίᾳ δὲ καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεόθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου γάρ τινος, χρυσίον ἐπιφερομένου πολὺ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου τῆς κέλλης προσερρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦν, πάντες εὐθύνας τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσέπραττον. Περιστοιχηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. Ὁ δὲ ἀναστὰς, τὸν φονέα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον τοῦ μίσους ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖστα ὁ Ὅσιος πεποιηκὼς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκεν, ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὥσπερ ἔκ τινος πάγης.
Ὁ σαρκὸς Ἰάκωβος οὐχ ἁλοὺς πάγαις.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον κωμοπόλεώς τινος, καλουμένης Πορφυριώνης, πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὲ τῷ Ὁσίῳ, γύναιον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑποβληθὲν, αἰσχρῶς τε ἐπιπηδῆσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὃς, τούτῳ τῷ γυναίῳ τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ προσάγει μεταγνοῦν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν.

Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ Δαίμονος ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθησόμενον προσάγει. Ὃς εὐξάμενος, παραχρῆμα τοῦ Δαίμονος ἐλευθεροῖ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε πάλιν ὁ Δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἥττων δὲ ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος! διαφθείρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραῤῥέοντι ποταμῷ προσεπιῤῥίπτει. Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν ἀπιόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν, συνήντησεν αὐτῷ Μοναχός τις τῶν εὐλαβῶν· οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ Ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων. Αὐχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ Θεὸς ἐπισκήπτει, ὡς εἰμὴ Ἰάκωβος, ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν, προσεύξηται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγενόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας, ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατεῤῥύη πολὺς, καὶ τὴν γῆν ἐμέθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐσχηκὼς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσι δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δύω Μάρτυρες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τῇ παιδὶ συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάρα,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει·
Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὤφθης σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν, καὶ ἱερὸν ἐπὶ τῆς γῆς Πάτερ μνημόσυνον.

Ἐναρμόνιον τοῦ Πνεύματος ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγου παρέχοντα βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειῶσας μακάριε, πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ῥείθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, » καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· » ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλε» σθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεὶς ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σεαυτοῦ τὸν βίον, θρηνωδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνες τὰ κύματά σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ἡδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι, θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε· ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος, ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωῤῥύτων πληρούμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀέναον, θείας κατανύξεως, Ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὤφθη βροτοῖς, Λόγος » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ῥεῖθρα χρυσοῤῥύτοις βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὥσπερ φοίνιξ Δαυϊτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραίμ· τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας· ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματίσας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἠκολούθησας, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἔνθα πάνσοφε, ἐκ τοῦ κόσμου μὲν ἔδυς, εἰς Θεὸν δέ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Ἱερῶς ἀπεδόθη σου, τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα, Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλήσεως, ἁγιασθέντα λαμπρότερον· καὶ χάριτι στίλβοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσαντο, εὐφροσύνης πληροῦντα θεοπνεύστου, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου, θερμῶς προϊστάμενος, καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφὴ τῷ Δεσπότῃ σῷ τὰ πάντα, διατρέφοντι παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ἐξ Ἑῴας μὲν πρότερον, Ἑωσφόρος Ἰγνάτιε, ἐν δυσμαῖς διηύγασας φαεινότατος· νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ φαιδράς, τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἑσπέρας ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἀποῤῥήτως κυήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄῤῥηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωνίζοντος, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι; καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰγνάτιον τὸν Ἑῷον ἐν ᾄσμασιν ἀστέρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης χάριτος ἐν σοί, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Γῇ ὥσπερ γονιμωτάτη πέφηνας, ἑκατοστεύοντα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστικῇ δυνάμει σου, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης καὶ Θεός, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Ἀκτῖσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάνσοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς, αἰσθητὸς ὥσπερ ἥλιος, τὸ ζοφερὸν τῆς Δύσεως, περιαυγάζων τῷ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανοίδιμε.

Ὁμόφρονά σε Χριστός, τῶν Ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθεικε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, προκαθαρθεῖσα ὦ Σεμνὴ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

« Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύ» ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσας τύραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατῄσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυται διὰ πολιτείας· πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶν, Μαρτύρων στερρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θῆρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν ἀνένδοτον ἔχων, τούτου τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Ὡραϊσμένος πορφύρᾳ τῶν σῶν αἱμάτων, Ἀρχιερεύς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης, Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει, δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομῆτορ.

κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτῖσι Θεότητος, καὶ θεογνωσίας λαμπρότησι.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀληθείᾳ λυθέντων, ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμόν; ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος, Ἰγνάτιε· ταῖς ἀχράντοις, σὲ Χριστὸς γὰρ παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματος θείου, κεκτημένος λαμπόμενος, Ἰγνάτιε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἄνωθέν σοι φωνήν, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότου ἀφράστως, μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τοῦ Θεοῦ σοφίαν Ἱερομύστα, καὶ μετ' ἤχου, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων παμμάκαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ἀνδρείᾳ, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε κάλλει, θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὢ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ Ἑῴας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἁγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώστης δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τοῦτον εὐθὺς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τοῦτον, καὶ κήρυκα πᾶσι προαγγέλλει τὴν ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, τὸν θεοφόρον καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐνάτῃ ἐπάνοδος Ἰγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχρημάτισε, Μαθητὴς ὑπάρξας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχήσων. Οὗ γενομένου, Χριστιανοί τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθούμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἳ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὗ δὴ χάριν, Ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσάτοις τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου,
Ἑπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες, ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηροὺς συνθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, καὶ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται· καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ,
Ἤμβλυναν ὁρμὰς καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ Βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμηνύθη τῷ

Ἄρχοντι τῆς Τμεσηνιῶν πόλεως, περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μώκιος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι δέσμιοι. Οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τοὺς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακήν, ἐλιμαγχόνισεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν θεραπόντων αὐτοῦ εἰσακούων Θεός, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μηδ' ὁπωσοῦν ἁψάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτός, Χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων **Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσσῃ παθόντων.**

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σάρβηλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς. Καί ποτε, ἑορτῆς γενομένης τοῖς Δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθείς, καὶ λοιδορηθείς, ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθείς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ· καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται, εἶτα σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοὐπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρός, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι, πυρὶ κατακαίεται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβείς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλήν· συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος,
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρος.

Οὗτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρβήλῳ γεγονώς, καὶ βαπτίσας αὐτόν, διεβλήθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοιτησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμόν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη **τοῦ Ὁσίου Πατρὸς** ἡμῶν Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης, ἠλαϊσμένος μύρῳ Ὅσιε, θείῳ, καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθείς, ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα, ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστούς, τῷ Δεσπότῃ σου κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς παμμάκαρ φωτιζόμενος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθείς, τὴν οὐράνιον ἀπείληφας, χαίρων ἀπόλαυσιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῖτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης παναοίδιμε, μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν θηρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, θείᾳ χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἑστὼς ἐπὶ βήματος σοφέ, Τριάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, νοῦ καθαρότητι Ἅγιε, διανοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν θρόνων ὠμότητα, ἀλλ' ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρυθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν, τοῖς θείοις δόγμασι, μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν δεισιδαίμονα Τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, τοῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί, τῷ τῆς Θεότητος, Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἐπιστολὰς φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ ἐδειλίασας, θεῖε Ἰγνάτιε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί. Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον.

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἔρως ὁ θειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου, κόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας, πυρὶ ἀΰλῳ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Λιμένι λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοτάτῳ Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγών, ὁρμὰς ἀγρίων καὶ λογικῶν θηρίων· καὶ νῦν τρυφᾷς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύστα διαπρέπεις· τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοί, εἰς ἓν συνῆλθε καὶ μαρτυρίου κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότου συνδεδόξασαι.

Ὡς ἱεροφάντωρ ὑπάρχων, τῇ παῤῥησίᾳ κεχρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, ἐκ πειρασμῶν Ἰγνάτιε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἁγνή, τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς παμμάκαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφὼς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀποῤῥήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τήν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ, λέγουσαν καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. Διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, Διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τούτου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. —

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου.

Ὁ Κανών. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικήν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθείς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ διπλῷ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προστάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, βάτον ἐθεάσατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, αἴγλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἄρνας λογικοὺς ἐποίμανας, καὶ ὥσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, τὸν ἁπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γάλα λογικὸν Ἱππόλυτε, τοὺς ποιμαινομένους, θεοπνεύστως ἐπότισας· τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, ἕνα δοξάζων Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστὴρ ἀειλαμπής, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων, ἡμῶν, τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἱππόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

Ὠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σου ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά! ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἱππόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερβέβηκας· λογικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ ἀπέσπεισας.

Αἱρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενος μακάριε, Ἱερομάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε ἁγνή, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἱππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν, Ἱππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικούς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὦ ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον πλάνην, Ἑβραίων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχήν σου προσῆξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει θείων χειλέων σου, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν θανατούμενος.

Ὡς θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστὲ τὸ σύστημα, τῶν ἐν ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόν-

των ἤδη κατατρυφώντων, καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς τε φωτίζεις, Ἱερομάρτυς πεφηνώς, τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἆθλον ἱερώτατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τὰς αἰκίας ἐνεγκών, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρρησίᾳ ἐβόα Ἱππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία! ὁ καλὸς γὰρ Ποιμὴν προβάτου δίκην προσάγεται, Χριστῷ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῷ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, Ὑμνεῖτε Παῖδες, γεγηθὼς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής, θανάτου χαίρων Ἱππόλυτος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαράν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς πανευκλεὴς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, παμμάκαρ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τοὺς κρουνοὺς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἐδίδαξας ἕνα θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἁπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῷ τε, ἐκοσμήθης διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Ἀστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς Παρθενίας, σφοδρῶς σου ἀντεστράφθη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι δόξης· τὸ χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας, Ἱππόλυτε θεόφρον, καὶ ἱεραῖς συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείους λόγους τρανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα.

Ὁμολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, καὶ σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὅλος λαμπρός, καὶ ὡραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ καὶ Ποιητῇ, παμμακάριστε Ἱππόλυτε.

Δόξα.

Ὡς παρρησίαν παμμάκαρ, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, νῦν κεκτημένος πάντα, διάσωζε κινδύνων, τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἁγίᾳ με Ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

[library watermark stamp]

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Α'. Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία συμψάλλεται συνήθως μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριῳδίου.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία. καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευήν· ἡ δὲ ἀργία γίνεται κατ᾽ αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ, ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, τελεῖται Λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῶν Ἁγίων ἐμελουργήθη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Μητροπολίτου Εὐχαΐτων.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν τῷ ὕψει Βασίλειε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκάλυψας, καὶ ἐτράνωσας λαοῖς, εὐσεβείας ὡς κήρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἑπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

Τοὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ λόγων καὶ τῶν δογμάτων σου, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς εὐγνώμονας Χριστόν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

Ἀρραγῆ σε θεμέλιον, ὁ Χριστὸς ὑπεστήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, θεορρῆμον Χρυσόστομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτου λειμῶνός τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας, ἀκτῖνας Ἡλίου τε, καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν. εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ θείῳ. Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ ἱκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκεύη ἐκλογῆς. στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ χάρις ὑπερίσχυσεν, ἡ πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια. ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικώντων πάντα λόγον, τοὺς τρεῖς Ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς, Γρηγόριος ἡ θεία φωνή, Ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος. καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εὖ δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί· εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ᾽ ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντὰς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωριζούσας τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοὶ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ φησὶν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παῤῥησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθηρὰν μὲν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαντε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἴδετε, Κεφ. α. 8.
παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐμὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, Κεφ.
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ ι. 14.
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον, καὶ

ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ. καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου. καὶ αὐτὸς Θεός σου· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν. καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν Θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθοὺς· τοῦ Πνεύματος τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἑνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριὰς ἡ θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυῒδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἱρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράζωμεν· Τριὰς Ἁγία, Κυρία τοῦ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριὰς Ἁγία καὶ προσκυνητή, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασίλειε σοφέ, καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὦ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος

κήρυξ. Ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον, καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν Παρθένων καλλονήν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομῆτορ ἁγνή, λυχνία χρυσαυγής, καὶ πύλη ἐπουράνιε. Χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου παναχραντε. Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητρόνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεί, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἑδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις· τρεῖς καλλιρρόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τοὺς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὅμοιον. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν

πᾶσαν Θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσοῤῥήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἕτερον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ᾽ εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἁγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. Μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασίαν ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.
Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Τό, Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.
Δόξα.
Ταῖς τῶν Διδασκάλων πρεσβείαις Ἐλεῆμον.
Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.
Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγή-
» σαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων, Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή· τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται. παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας. ἀντιτιμάτωσαν.

Ἴδιον μέν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καινήν, φιλοτιμίαν Παναμώμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἕτερος Κανὼν τῶν ἁγίων, Ποίημα τοῦ αὐτοῦ. ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὥσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τῶν ἠθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀ-

πάντων. οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν » ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλοντο, Ἁλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν» θρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεων ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Στῦλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλὰς σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἑπομένας, ὁ Μέγας ὤφθη Βασίλειος· θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλὸν πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς

χειμάῤῥους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἁπλῆν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς Θεοφόροι, δογματισταὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· » τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιά» σματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ » τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφο» ρούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς » αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων » ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν » προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου » γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα ἀεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἁγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὅλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Τί μοι χρυσὸς, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαῤῥέοντες εἰς ἀέρα· πάντα οἰχέσθω· αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τριὰς ῥητορεύουσα.

Ῥεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀθάνατος βρῶσις καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Ἔσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον, τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάριτι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρῆλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ᾧ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ » ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης » δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ » γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνε» σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάναγνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἴδια ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καιναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἓν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρός, ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαῤῥήσω· ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστούς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἑωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις.
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ Χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριὰς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τήνδε τὴν ὁρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἀήρ, Ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις·
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων·
Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρήγορος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης Ἑορτῆς, γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων

τὸν μέγαν Βασίλειον. ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μηδ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τοῦτον δὴ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιῤῥύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου.

Ἑτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν· ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον, ὀπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν) ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἓν ἐσμεν, ὡς ὁρᾷς, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος, τῷ θείῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ μιᾷ συνάψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον, καὶ τοῖς ἑξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπραξοιμεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὖθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό, τε πλῆθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας, (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνήρ·) τὴν Ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, τὸν θεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τὸν θεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἃ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνου γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν μορφὴν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν θεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίῤῥινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον ταῖς ὄψεσιν ἀποστίλβειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὦτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολιαῖς ταῖς θριξὶν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἔννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς, καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς, εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος, (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι) ἔδει πάλιν

ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδην ὑπερβαλέσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγή, καὶ ζῆλος ἄντικρυς, φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἕξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπίρρινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακώς, φροντιστικῷ ἐοικώς, ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἔχων ἐν χρῷ κουρίας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθιμένος, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ᾽ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δέ γε Ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος· ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός, ἐπ᾽ εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές, θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὅς ἦν δεξιός, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασὺς δὲ ἐπ᾽ εὐθείας· ἱκανῶς φαλακρός· λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμῃ θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα παστῷ τοῦ πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Αὕτη ἡ ἱερὰ ὁμήγυρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, καὶ τοῦ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρῖνος, Μάγιστρος ὤν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπερησπίζετο. Γνωσθεὶς δέ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθείς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δέ, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ Εἰρήνης τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἷς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύω στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύω στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύω στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διεῤῥηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητός, εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθὼ δὲ τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλκοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόῤῥησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγάζουσιν Ἁγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωναῖς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶντε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις εἰς μέσον παῤῥησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία παναγραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι

σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε. ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἠνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδοὺς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύω λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος· τοῦ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· μεθ' ἧς ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡ-
» μᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἁγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὅν περ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις Φωστῆρας τρεῖς Μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισσολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξακειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παῤῥησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ· διό σε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ Ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν » μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἡ ἑνιαία Θεότης, πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στεῤῥοὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλύζουσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἠδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων, Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος· πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ, ϛʹ. Ἀλληλούϊα

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΛΑʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κῦρε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, τυρανούσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς ἀοράτως τε, προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὡραιότατοι, Κῦρε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀῤῥωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ,

στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ ἰάσεις νέμουσι τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδόλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπήν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥῦσαί με, δείξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέψωμεν, Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεί, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεων, πάντων· ὅτι σὲ μετὰ Θεόν, ἔχομεν ἀντίληψιν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐνάποσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σε τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπών, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρασθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν ἰσάγγελον στολήν, εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ἐῤῥώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύ-
» ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, πε-

ριφανῶς επήρθητε ἐν χάριτι. Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἁγνή· ὅτι ὑπερῆραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. Οἴμοι ποθεινότατε! Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κῦρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐῤῥωσθέντες (*), Κῦρος Ἰωάννης τε, ἑνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον· τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτερ ἡ δυὰς, τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· σὺ Ἅγιε ἐν Ἁγίοις, Κύρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις· σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κῦρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἵλοντο, ἤπερ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἶκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Ἤλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως· ἐνευροῦντο τῷ Θείῳ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὡμολόγησε πίστει, δυὰς ἡ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν ἤρατο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θείᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρας, τῆς Προμήτορος Εὔας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα Παρθενομῆτορ, ἀντὶ ταύτης, τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κῦρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ

(*) Τὸ ἐῤῥωσθέντες οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προθέσεως· ἤγουν, ῥωσθέντες, καὶ ἐῤ-ῥωσθέντες — ἐνδυναμωθέντες.

πίστει ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριὰς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κῦρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτῃ τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κῦρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκούσας, (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος) παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖθεν κατὰ φήμην, ἔνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλουμένης Ἀθανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτὰς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνου, Οὐΐκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὄλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,
Ὤφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος·
Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἶτα ξίφους στέρξωσε τῷ φόβῳ βίε;
Καὶ πῶς Θεὸς στέρξειμε τὸν Σαραπῖνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχῃς.

Οὗτοι ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι, (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Ἅγιοι) μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐϊκτωρῖνος γὰρ, καὶ Οὐΐκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλμῳ βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος, τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Στίχ. Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν, οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ᾤοντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο. Ὅθεν, προστάξαντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀποῤῥιφεῖσα, τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δὲ, ἐν ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐῤῥύη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν,

εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κῦρος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὤθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων ἀστραπάς, θαυμάτων ἔφαναν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρός, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθείς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ » δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ » εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· » Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀηττήτων, ὤφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ Δεσπότου θείοις προστάγμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύω, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δέ, ἕνα Χριστὸν ἐν δύω φύσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φρεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὤφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, πανύμνητε Θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμ-

πρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως. Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Δίς.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι θείοις Μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐτάς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀξιεπαίνοις ᾄσμασι, Πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας· σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθοῦσί τινες εἰς τό, προσκομίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω μέλλοντας· ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ Γραμματικοί) καὶ εἰς μελλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς.

ΤΕΛΟΣ.

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Τὸ παρὸν [illegible]
τῷ ναῷ
δωρεῖται ὑπὸ
Γεωργίου Κανδηλάπτου
Γεωργίου Θεοδώρου
Σαββώσου
ἐκ Θεοδ.
Κανδηλάπτης
Ἀρ.
ρμό
1919 12/25/9

Ἐν ναῷ ἁγ. Γεωργίου
τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου
1919

Εὔξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας